

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 82

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 52

4 aprilie 2009

<u>Numărul informării</u>	Cuprins	Pagina
IV <i>Informări</i>		
INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI ORGANELE UNIUNII EUROPENE		
Curtea de Justiție		
2009/C 82/01	Ultima publicație a Curții de Justiție în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene JO C 69, 21.3.2009	1
V <i>Anunțuri</i>		
PROCEDURI JURISDICȚIONALE		
Curtea de Justiție		
2009/C 82/02	Cauza C-110/05: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 10 februarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolul 28 CE — Noțiunea „măsuri cu efect echivalent restricțiilor cantitative la import” — Interdicția pentru motorete, motociclete, tricicluri și cvadricluri de a tracta o remorcă pe teritoriul unui stat membru — Siguranță rutieră — Acces pe piață — Obstacol — Proportionalitate)	2
2009/C 82/03	Cauza C-301/06: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 10 februarie 2008 — Irlanda/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene (Acțiune în anulare — Directiva 2006/24/CE — Păstrarea datelor generate sau prelucrate în legătură cu furnizarea serviciilor de comunicații electronice — Alegerea temeiului juridic)	2

RO

2009/C 82/04	Cauza C-45/07: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 12 februarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolele 10 CE și 71 CE și articolul 80 alineatul (2) CE — Siguranță maritimă — Controlul navelor și al instalațiilor portuare — Acorduri internaționale — Competențe care revin Comunității și statelor membre)	3
2009/C 82/05	Cauza C-138/07: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 12 februarie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hof van beroep te Antwerpen — Belgia) — Belgische Staat/N. V. Cobelfret (Directiva 90/435/CEE — Articolul 4 alineatul (1) — Efect direct — Reglementare națională ce vizează eliminarea dublei impuneri a profiturilor distribuite — Deducere a cuantumului dividendelor încasate din baza impozabilă a societății mamă numai în măsura în care aceasta a realizat profituri impozabile)	3
2009/C 82/06	Cauza C-185/07: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 10 februarie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de House of Lords — Regatul Unit) — Allianz SpA, fostă Riunione Adriatica Di Sicurtà SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA/West Tankers Inc. (Recunoașterea și executarea sentințelor arbitrale străine — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Domeniu de aplicare — Competența unei instanțe judecătorești dintr-un stat membru de a pronunța o somație prin care se interzice unei părți să inițieze sau să continue o procedură la o instanță dintr-un alt stat membru pentru motivul că această procedură ar fi contrară unei convenții de arbitraj — Convenția de la New York)	4
2009/C 82/07	Cauza C-339/07: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 12 februarie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — Christopher Seagon, avocat, lichidator al societății Frick Teppichboden Supermärkte GmbH/Deko Marty Belgium NV (Cooperare judiciară în materie civilă — Proceduri de insolvență — Instanță competentă)	4
2009/C 82/08	Cauza C-466/07: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 12 februarie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Landesarbeitsgericht Düsseldorf — Germania) — Dietmar Klarenberg/Ferotron Technologies GmbH (Politică socială — Directiva 2001/23/CE — Transfer de întreprinderi — Menținerea drepturilor lucrătorilor — Noțiunea „transfer” — Cesiune convențională a unei părți de unitate către o altă întreprindere — Autonomie organizațională după cesiune)	5
2009/C 82/09	Cauza C-475/07: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 12 februarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Polonă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Impozit pe electricitate — Directiva 2003/96/CE — Articolul 21 alineatul (5) primul paragraf — Momentul în care impozitul pe electricitate devine exigibil)	5
2009/C 82/10	Cauza C-515/07: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 12 februarie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Țările de Jos) — Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie/Staatssecretaris van Financiën (A șasea directivă TVA — Bunuri și servicii afectate întreprinderii pentru operațiuni taxabile și pentru alte operațiuni decât cele taxabile — Dreptul de deducere imediată și integrală a taxei pe valoarea adăugată aferente achiziționării unor astfel de bunuri și de servicii)	6
2009/C 82/11	Cauza C-67/08: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 12 februarie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesfinanzhof — Germania) — Margarete Block/Finanzamt Kaufbeuren (Libera circulație a capitalurilor — Articolele 56 CE și 58 CE — Taxe asupra succesiunii — Reglementare națională care nu permite imputarea taxelor asupra succesiunii achitate de moștenitor în alt stat membru asupra taxelor asupra succesiunii datorate în statul membru unde avea reședința proprietarul bunurilor la data decesului său, atunci când bunurile succesoriale sunt creanțe de capital — Dublă impunere — Restricție — Lipsă)	6

2009/C 82/12	Cauza C-93/08: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 12 februarie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Augstākās tiesas Senāts — Republica Letonia) — Schenker SIA/Valsts ieņēmumu dienests (Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Regulamentul (CE) nr. 1383/2003 — Articolul 11 — Procedură simplificată de abandonare a mărfurilor în vederea distrugerii acestora — Stabilire prealabilă a existenței unei încălcări a unui drept de proprietate intelectuală — Sancțiune administrativă)	7
2009/C 82/13	Cauza C-224/08: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 10 februarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2006/100/CE — Netranspunere în termenul prevăzut)	7
2009/C 82/14	Cauza C-282/08: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 5 februarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2005/29/CE — Practici comerciale neloiale — Netranspunere în termenul prevăzut)	8
2009/C 82/15	Cauza C-293/08: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 5 februarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Finlanda (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2004/83/CE — Netranspunerea în termenul prevăzut)	8
2009/C 82/16	Cauza C-488/08 P: Recurs introdus la 12 noiembrie 2008 de Matthias Rath împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) pronunțate la 8 septembrie 2008 în cauza T-373/06 — Matthias Rath/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne	9
2009/C 82/17	Cauza C-489/08 P: Recurs introdus la 12 noiembrie 2008 de Matthias Rath împotriva Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) pronunțate la 8 septembrie 2008 în cauza T-374/06 — Matthias Rath/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)	9
2009/C 82/18	Cauza C-545/08: Acțiune introdusă la 4 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Polonă	10
2009/C 82/19	Cauza C-559/08 P: Recurs introdus la 9 februarie 2009 de Deepak Rajani (Dear!Net Online) împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a opta) pronunțate la 26 noiembrie 2008 în cauza T-100/06, Deepak Rajani (Dear!Net Online)/ Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)	10
2009/C 82/20	Cauza C-3/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hof van Beroep te Gent (Belgia) la 8 ianuarie 2009 — Erotic Center BVBA/Statul belgian	11
2009/C 82/21	Cauza C-4/09 P: Recurs introdus la 8 ianuarie 2009 de Gerasimos Potamianos împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) pronunțate la 15 octombrie 2008 în cauza T-160/04, Potamianos/Comisia	11
2009/C 82/22	Cauza C-19/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberlandesgericht Wien (Austria) la 15 ianuarie 2009 — Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH/Silva Trade, SA	12
2009/C 82/23	Cauza C-20/09: Acțiune introdusă la 15 ianuarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză	12
2009/C 82/24	Cauza C-22/09: Acțiune introdusă la 15 ianuarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului	13
2009/C 82/25	Cauza C-25/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Fővárosi Bíróság (Ungaria) la 19 ianuarie 2009 — Sió-Eckes Kft./Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve	13

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	<i>Pagina</i>
2009/C 82/26	Cauza C-27/09 P: Recurs introdus la 21 ianuarie 2009 de Republica Franceză împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) pronunțate la 4 decembrie 2008 în cauza T-284/08, People's Mojahedin Organization of Iran/Consiliul Uniunii Europene	14
2009/C 82/27	Cauza C-30/09: Acțiune introdusă la 22 ianuarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză	15
2009/C 82/28	Cauza C-31/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Fővárosi Bíróság (Republica Ungară) la 26 ianuarie 2009 — Nawras Bolbol/Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal	15
2009/C 82/29	Cauza C-35/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Corte suprema di cassazione — Italia la 28 ianuarie 2009 — Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate/Paolo Speranza	16
2009/C 82/30	Cauza C-36/09 P: Recurs introdus la 28 ianuarie 2009 de Transportes Evaristo Molina, S.A. împotriva Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) pronunțate la 14 noiembrie 2008 în cauza T-45/08, Transportes Evaristo Molina, S.A./Comisia Comunităților Europene	16
2009/C 82/31	Cauza C-37/09: Acțiune introdusă la 28 ianuarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză	17
2009/C 82/32	Cauza C-38/09 P: Recurs introdus la 29 ianuarie 2009 de Ralf Schröder împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) pronunțate la 19 noiembrie 2008 în cauza T-187/06, Ralf Schröder/Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante	17
2009/C 82/33	Cauza C-47/09: Acțiune introdusă la 2 februarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană	18
2009/C 82/34	Cauza C-48/09P: Recurs introdus la 2 februarie 2009 de Lego Juris A/S împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a opta) pronunțate la 12 noiembrie 2008 în cauza T-270/06 — Lego Juris A/S/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) Altă parte în fața camerei de recurs, intervenientă în fața Tribunalului de Primă Instanță, Mega Brands, Inc.	19
2009/C 82/35	Cauza C-50/09: Acțiune introdusă la 4 februarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Irlanda	19
2009/C 82/36	Cauza C-51/09 P: Recurs introdus la 3 februarie 2009 de Barbara Becker împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) pronunțate la 2 decembrie 2008 în cauza T-212/07 — Harman International Industries, Inc./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)	20
2009/C 82/37	Cauza C-54/09 P: Recurs introdus la 6 februarie 2009 de Republica Elenă împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea) pronunțate la 11 decembrie 2008 în cauza T-339/06, Republica Elenă/Comisia Comunităților Europene	21
2009/C 82/38	Cauza C-68/09 P: Recurs introdus la 16 februarie 2009 de Georgios Karatzoglou împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) pronunțate la 2 decembrie 2008 în cauza T-471/04, Georgios Karatzoglou/Agenția Europeană pentru Reconstrucție (AER)	21
2009/C 82/39	Cauza C-69/09 P: Recurs introdus la 14 februarie 2009 de Makhteshim-Agan Holding BV, Makhteshim-Agan Italia Srl, Magan Italia Srl împotriva Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șasea) pronunțate la 26 noiembrie 2008 în cauza T-393/06, Makhteshim-Agan Holding BV și alții/Comisia	22

Tribunalul de Primă Instanță

2009/C 82/40	Cauza T-265/06: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 februarie 2009 — Lee/DE/OAPI — Cooperativa italiana di ristorazione (PIAZZA del SOLE) (Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative PIAZZA del SOLE — Mărci naționale și internaționale verbale anterioare PIAZZA și PIAZZA D'ORO — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Lipsa similitudinii semnelor)	23
2009/C 82/41	Cauzele conexate T-359/07 P — T-361/07 P: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 20 februarie 2009 — Comisia/Bertolete și alții („Recurs — Funcție publică — Agenți contractuali ai OIB — Foști lucrători salariați în cadrul sistemului de drept belgian — Schimbarea regimului aplicabil — Decizia Comisiei de stabilire a remunerației — Egalitate de tratament”)	23
2009/C 82/42	Cauza T-229/07: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 13 februarie 2009 — Vitro Corporativo/OAPI — Vallon (√) („Marcă comunitară — Opoziție — Retragerea opoziției — Nepronunțarea asupra fondului”)	24
2009/C 82/43	Cauza T-126/08: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 10 februarie 2009 — Okalux/OAPI — Ondex (ONDACELL) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Neplata taxei de opoziție — Decizie care declară opoziția ca fiind considerată a nu fi fost formulată — Acțiune vădit nefondată”)	24
2009/C 82/44	Cauza T-352/08 R: Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din 23 ianuarie 2009 — Pannon Hőerőmű/Comisia („Măsuri provizorii — Ajutoare de stat — Decizie a Comisiei prin care s-a declarat că ajutoarele de stat acordate de Ungaria în favoarea anumitor producători de electricitate prin intermediul unor acorduri de cumpărare de energie electrică sunt incompatibile cu piața comună — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței — Evaluarea comparativa a intereselor”)	25
2009/C 82/45	Cauza T-511/08 R: Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din 23 ianuarie 2009 — Unity OSG FZE/Consiliul și EUPOL Afghanistan („Măsuri provizorii — Achiziții publice — Respingerea unei oferte — Cerere de suspendare a executării — Pierdere a unei ocazii — Lipsa urgenței”)	25
2009/C 82/46	Cauza T-442/08: Acțiune introdusă la 3 octombrie 2009 — CISAC/Comisia	25
2009/C 82/47	Cauza T-591/08: Acțiune introdusă la 29 decembrie 2008 — Evropaiki Dynamiki/Comisia	26
2009/C 82/48	Cauza T-8/09: Acțiune introdusă la 6 ianuarie 2009 — Dredging International și Ondernemingen Jan de Nul/EMSA	27
2009/C 82/49	Cauza T-17/09: Acțiune introdusă la 9 ianuarie 2009 — Evropaiki Dynamiki/Comisia	27
2009/C 82/50	Cauza T-27/09: Acțiune introdusă la 21 ianuarie 2009 — Stella Kunststofftechnik/OAPI — Stella Pack (Stella)	28
2009/C 82/51	Cauza T-28/09: Acțiune introdusă la 21 ianuarie 2009 — Park/OAPI — Bae (PINE TREE)	29
2009/C 82/52	Cauza T-30/09: Acțiune introdusă la 21 ianuarie 2009 — Engelhorn/OAPI — The Outdoor Group (peerstorm)	29

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	<i>Pagina</i>
2009/C 82/53	Cauza T-33/09: Acțiune introdusă la 26 ianuarie 2009 — Republica Portugheză/Comisia Comunităților Europene	30
2009/C 82/54	Cauza T-36/09: Acțiune introdusă la 23 ianuarie 2009 — dm-drogerie markt/OAPI — Distribuciones Mylar (dm)	30
2009/C 82/55	Cauza T-40/09: Acțiune introdusă la 26 ianuarie 2009 — Advance Magazine Publishers/OAPI — Selecciones Americanas (VOGUE CAFÉ)	31
2009/C 82/56	Cauza T-41/09: Acțiune introdusă la 27 ianuarie 2009 — Hipp & Co/OAPI — Nestlé (Bebio)	32
2009/C 82/57	Cauza T-51/09: Acțiune introdusă la 9 februarie 2009 — Comisia/Antiche Terre	32
2009/C 82/58	Cauza T-52/09: Acțiune introdusă la 11 februarie 2009 — Nycomed Danmark/EMEA	33
2009/C 82/59	Cauza T-58/09: Acțiune introdusă la 11 februarie 2009 — Schemaventotto/Comisia	34
2009/C 82/60	Cauza T-344/02: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 6 februarie 2009 — Air One/Comisia	35
2009/C 82/61	Cauza T-4/08: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 29 ianuarie 2009 — EMSA/Portugalia	35

Tribunalul Funcției Publice al Uniunii Europene

2009/C 82/62	Cauza F-38/08: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 17 februarie 2009 — Liotti/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Evaluare — Raport asupra evoluției carierei — Exercițiul de evaluare 2006 — Norme de evaluare aplicabile de către notatori)	36
2009/C 82/63	Cauza F-51/08: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 17 februarie 2009 — Stols/Consiliul (Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2007 — Examinare comparativă a meritelor — Eroare vădită de apreciere)	36
2009/C 82/64	Cauza F-40/08: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 3 februarie 2009 — Carvalhal Garcia/Consiliul (Funcție publică — Foști funcționari — Remunerație — Alocație școlară — Refuzul acordării — Acțiune tardivă — Inadmisibilitate vădită)	36
2009/C 82/65	Cauza F-09/09: Acțiune introdusă la 6 februarie 2009 — Vicente Carbajosa și alții/Comisia	37
2009/C 82/66	Cauza F-10/09: Acțiune introdusă la 3 februarie 2009 — Moschonaki/Fundația Europeană pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă	37

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI ORGANELE UNIUNII
EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE

*(2009/C 82/01)****Ultima publicație a Curții de Justiție în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene***

JO C 69, 21.3.2009

Publicații anterioare

JO C 55, 7.3.2009

JO C 44, 21.2.2009

JO C 32, 7.2.2009

JO C 19, 24.1.2009

JO C 6, 10.1.2009

JO C 327, 20.12.2008

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 10 februarie 2009 —
Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană

(Cauza C-110/05) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolul 28 CE — Noțiunea „măsuri cu efect echivalent restricțiilor cantitative la import” — Interdicția pentru motoare, motociclete, tricicluri și cvadricicluri de a tracta o remorcă pe teritoriul unui stat membru — Siguranță rutieră — Acces pe piață — Obstacol — Proportionalitate)

(2009/C 82/02)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: D. Recchia și F. Amato, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: I.M. Braguglia, agent și M. Fiorilli, avvocato dello Stato)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 28 CE — Legislație națională care interzice autovehiculelor, cu excepția tractoarelor, să tracteze o remorcă

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Comisia Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 115, 14.5.2005.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 10 februarie 2008 —
Irlanda/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-301/06) ⁽¹⁾

(Acțiune în anulare — Directiva 2006/24/CE — Păstrarea datelor generate sau prelucrate în legătură cu furnizarea serviciilor de comunicații electronice — Alegerea temeiului juridic)

(2009/C 82/03)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Irlanda (reprezentanți: D. O'Hagan, agent, E. Fitzsimons, D. Barniville și A. Collins, SC)

Pârâte: Parlamentul European (reprezentanți: H. Duintjer Tebbens, M. Dean și A. Auersperger Matić, agenți), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: J.-C. Piris, J. Schutte și S. Kyriakopoulou, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantei: Republica Slovacă (reprezentant: J. Čorba, agent)

Interveniente în susținerea pârâtelor: Regatul Spaniei (reprezentanți: M. A. Sampol Pucurull și J. Rodríguez Cárcamo, agenți), Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: C. ten Dam și C. Wissels, agenți), Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: C. Docksey, R. Troosters și C. O'Reilly, agenți), Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (reprezentant: M. H. Hijmans, agent)

Obiectul

Anularea Directivei 2006/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind păstrarea datelor generate sau prelucrate în legătură cu furnizarea serviciilor de comunicații electronice accesibile publicului sau de rețele de comunicații publice și de modificare a Directivei 2002/58/CE (JO L 105, p. 54, Ediție specială, 13/vol. 53, p. 51) — Alegerea temeiului juridic

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Irlanda la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Regatul Spaniei, Regatul Țărilor de Jos, Republica Slovacă, Comisia Comunităților Europene și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 237, 30.9.2006.

**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 12 februarie 2009 —
Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă**

(Cauza C-45/07) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolele 10 CE și 71 CE și articolul 80 alineatul (2) CE — Siguranță maritimă — Controlul navelor și al instalațiilor portuare — Acorduri internaționale — Competențe care revin Comunității și statelor membre)

(2009/C 82/04)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: K. Simonsson, M. Konstantinidis, F. Hoffmeister și I. Zervas, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentanți: A. Samoni-Rantou și S. Chala, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: I. Rao, agent, asistat de D. Anderson, QC)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 10 și 71 și a articolului 80 alineatul (2) din Tratatul CE — Transmiterea la un organism internațional a unei propuneri dintr-un domeniu de competență externă exclusivă comunitară — Siguranță maritimă — Propunere privind controlul conformității navelor și instalațiilor portuare cu cerințele cuprinse în capitolul XI-2 din Convenția SOLAS și în Codul ISPS

Dispozitivul

- 1) Prin transmiterea la Organizația Maritimă Internațională (OMI) a unei propuneri (MSC 80/5/11) privind controlul conformității navelor și a instalațiilor portuare cu cerințele cuprinse în capitolul XI-2 al Convenției internaționale pentru ocrotirea vieții omenești pe mare, încheiată la Londra la 1 noiembrie 1974, și în Codul internațional pentru securitatea navelor și a instalațiilor portuare, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin

în temeiul articolelor 10 CE și 71 CE și al articolului 80 alineatul (2) CE.

- 2) Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 82, 14.4.2007.

**Hotărârea Curții (Camera întâi) din 12 februarie 2009
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată
de Hof van beroep te Antwerpen — Belgia) — Belgische
Staat/N. V. Cobelfret**

(Cauza C-138/07) (¹)

(Directiva 90/435/CEE — Articolul 4 alineatul (1) — Efect direct — Reglementare națională ce vizează eliminarea dublei impuneri a profiturilor distribuite — Deducere a cuantumului dividendelor încasate din baza impozabilă a societății mamă numai în măsura în care aceasta a realizat profituri impozabile)

(2009/C 82/05)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Antwerpen

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Belgische Staat

Pârât: N. V. Cobelfret

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hof van beroep te Antwerpen — Interpretarea articolului 4 din Directiva 90/435/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre (JO L 225, p. 6, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 97) — Dispoziții naționale ce urmăresc eliminarea dublei impuneri a profiturilor distribuite — Condiții

Dispozitivul

Articolul 4 alineatul (1) prima liniuță din Directiva 90/435/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre trebuie interpretat în sensul că se opune reglementării unui stat membru precum cea în cauză în acțiunea principală, care prevede că dividendele încasate de o societate-mamă sunt incluse în baza impozabilă a acesteia, fiind ulterior deduse din această bază impozabilă în cuantum de 95 %, în măsura în care, pentru perioada impozabilă avută în vedere, rămâne un sold pozitiv de profit după deducerea celorlalte profituri scutite.

Articolul 4 alineatul (1) prima liniuță din Directiva 90/435 este necondițional și suficient de precis pentru a putea fi invocat în fața instanțelor naționale.

(¹) JO C 107, 26.4.2008.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 10 februarie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de House of Lords — Regatul Unit) — Allianz SpA, fostă Riunione Adriatica Di Sicurtà SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA/West Tankers Inc.

(Cauza C-185/07) (¹)

(Recunoașterea și executarea sentințelor arbitrale străine — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Domeniu de aplicare — Competența unei instanțe judecătorești dintr-un stat membru de a pronunța o somație prin care se interzice unei părți să inițieze sau să continue o procedură la o instanță dintr-un alt stat membru pentru motivul că această procedură ar fi contrară unei convenții de arbitraj — Convenția de la New York)

(2009/C 82/06)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

House of Lords

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Allianz SpA, fostă Riunione Adriatica Di Sicurtà SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA

Pârâtă: West Tankers Inc.

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — House of Lords — Interpretarea Regulamentului (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74) — Competența unei instanțe judecătorești dintr-un stat membru de a dispune ca o parte să nu inițieze sau să renunțe la orice procedură judiciară într-un alt stat membru pentru motivul că această procedură ar fi contrară unei convenții de arbitraj

Dispozitivul

Pronunțarea, de către o instanță dintr-un stat membru, a unei somații prin care se interzice unei persoane să inițieze sau să continue o proce-

dură într-un alt stat membru, pentru motivul că o asemenea procedură ar fi contrară unei convenții de arbitraj, este incompatibilă cu Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială.

(¹) JO C 155, 7.7.2007.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 12 februarie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — Christopher Seagon, avocat, lichidator al societății Frick Teppichboden Supermärkte GmbH/Deko Marty Belgium NV

(Cauza C-339/07) (¹)

(Cooperare judiciară în materie civilă — Proceduri de insolvență — Instanță competentă)

(2009/C 82/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Christopher Seagon, lichidator al societății Frick Teppichboden Supermärkte GmbH

Pârâtă: Deko Marty Belgium NV

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesgerichtshof — Interpretarea articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență (JO L 160, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 1, p. 143) și a articolului 1 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74) — Competența instanței statului membru pe teritoriul căruia se află centrul intereselor principale ale debitorului în privința unor hotărâri care derivă direct din procedurile de insolvență și sunt strâns legate de acestea — Acțiune (Insolvenzanfechtungsklage) care are ca obiect restituirea plății efectuate de către debitor către o societate cu sediul social în alt stat membru

Dispozitivul

Articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență trebuie interpretat în sensul că instanțele statului membru pe teritoriul căruia a fost deschisă procedura de insolvență sunt competente să se pronunțe asupra unei acțiuni revocatorii formulate în cadrul procedurii de insolvență și îndreptate împotriva unui pârât care are sediul social într-un alt stat membru.

(¹) JO C 269, 10.11.2007.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 12 februarie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Landesarbeitsgericht Düsseldorf — Germania) — Dietmar Klarenberg/Ferrotron Technologies GmbH

(Cauza C-466/07) (¹)

(Politică socială — Directiva 2001/23/CE — Transfer de întreprinderi — Menținerea drepturilor lucrătorilor — Noțiunea „transfer” — Cesiune convențională a unei părți de unitate către o altă întreprindere — Autonomie organizațională după cesiune)

(2009/C 82/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesarbeitsgericht Düsseldorf

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Dietmar Klarenberg

Pârâtă: Ferrotron Technologies GmbH

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Landesarbeitsgericht Düsseldorf — Interpretarea articolului 1 alineatul (1) literele (a) și (b) din Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități (JO L 82, p. 16, Ediție specială 05/vol. 6, p. 20) — Aplicabilitatea Directivei 2001/23/CE în cazul unei cesiuni convenționale având ca obiect o parte de unitate către o altă întreprindere ce integrează în structura proprie partea de unitate cesionată, fără menținerea autonomiei organizaționale a acesteia din urmă — Noțiunea „transfer” în sensul Directivei 2001/23/CE

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (1) literele (a) și (b) din Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor

membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități trebuie interpretat în sensul că aceasta din urmă poate fi aplicată și în cazul în care partea de întreprindere sau de unitate cedată nu își păstrează autonomia din punct de vedere organizațional, cu condiția ca legătura funcțională între diferiții factori de producție transferați să fie menținută și ca această legătură să permită cesionarului să îi utilizeze pe aceștia din urmă în scopul de a continua o activitate economică identică sau analogă, împrejurare pe care instanța de trimitere este obligată să o verifice.

(¹) JO C 8, 8.12.2008.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 12 februarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Polonă

(Cauza C-475/07) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Impozit pe electricitate — Directiva 2003/96/CE — Articolul 21 alineatul (5) primul paragraf — Momentul în care impozitul pe electricitate devine exigibil)

(2009/C 82/09)

Limba de procedură: polonă

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: W. Mölls și K. Herrmann, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă (reprezentanți: T. Kozek, M. Dowgielewicz, M. Jarosz, și A. Rutkowska, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neluarea, în termenul prevăzut, a măsurilor necesare pentru a se conforma articolului 21 alineatul (5) din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității (JO L 283, p. 51, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 98) — Momentul exigibilității impozitului pe electricitate

Dispozitivul

1) Prin nealinierea, începând cu 1 ianuarie 2006, a sistemului său de impozitare a electricității, în ceea ce privește momentul în care impozitul pe electricitate devine exigibil, la cerințele articolului 21 alineatul (5) primul paragraf din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/74/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.

2) *Obligă Republica Polonă la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 22, 26.1.2008.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 12 februarie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Țările de Jos) — Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie/ Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-515/07) (¹)

(A șasea directivă TVA — Bunuri și servicii afectate întreprinderii pentru operațiuni taxabile și pentru alte operațiuni decât cele taxabile — Dreptul de deducere imediată și integrală a taxei pe valoarea adăugată aferente achiziționării unor astfel de bunuri și de servicii)

(2009/C 82/10)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden Den Haag

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie

Pârât: Staatssecretaris van Financiën

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Interpretarea articolului 6 alineatul (2) și a articolului 17 alineatele (1), (2) și (6) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Bunuri și servicii (nu numai bunuri de capital utilizate în parte pentru nevoile întreprinderii și în parte pentru folosul propriu) — Integrarea completă în patrimonial profesional al persoanei impozabile — Posibilitatea de deducere imediată și integrală a taxei aferente achiziționării unor astfel de bunuri și servicii

Dispozitivul

Articolul 6 alineatul (2) litera (a) și articolul 17 alineatul (2) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind

armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare trebuie interpretate în sensul că nu se aplică utilizării de bunuri și de servicii afectate întreprinderii pentru alte operațiuni decât operațiunile taxabile ale persoanei impozabile, taxa pe valoarea adăugată datorată pentru achiziționarea acestor bunuri și servicii, având legătură cu astfel de operațiuni, nefiind deductibilă.

(¹) JO C 22, 26.1.2008.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 12 februarie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesfinanzhof — Germania) — Margarete Block/ Finanzamt Kaufbeuren

(Cauza C-67/08) (¹)

(Libera circulație a capitalurilor — Articolele 56 CE și 58 CE — Taxe asupra succesiunii — Reglementare națională care nu permite imputarea taxelor asupra succesiunii achitate de moștenitor în alt stat membru asupra taxelor asupra succesiunii datorate în statul membru unde avea reședința proprietarul bunurilor la data decesului său, atunci când bunurile succesoriale sunt creanțe de capital — Dublă impunere — Restricție — Lipsă)

(2009/C 82/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Margarete Block

Pârâtă: Finanzamt Kaufbeuren

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesfinanzhof (Germania) — Interpretarea articolului 56 alineatul (1) și a articolului 58 alineatul (1) litera (a) și alineatul (3) din Tratatul CE — Legislație națională privind impozitul pe succesiuni — Dublă impunere rezultând din imposibilitatea de a imputa impozitul perceput într-un alt stat membru asupra impozitului național atunci când bunurile succesoriale situate în acest ultim stat membru sunt conturi bancare

Dispozitivul

Articolele 56 CE și 58 CE trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări a unui stat membru, astfel cum este cea în cauză în acțiunea principală, care, în ceea ce privește calculul taxelor asupra succesiunii datorate de un moștenitor rezident în acest stat membru pentru creanțe de capital deținute față de o instituție financiară situată în alt stat membru, nu prevede, în cazul în care persoana a cărei succesiune este deschisă avea reședința, la data decesului său, în primul stat membru, imputarea asupra taxelor asupra succesiunii datorate în acest stat a taxelor asupra succesiunii achitate în celălalt stat membru.

(¹) JO C 107, 26.4.2008.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 12 februarie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Augstākās tiesas Senāts — Republica Letonia) — Schenker SIA/Valsts ieņēmumu dienests

(Cauza C-93/08) (¹)

(Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Regulamentul (CE) nr. 1383/2003 — Articolul 11 — Procedură simplificată de abandonare a mărfurilor în vederea distrugerii acestora — Stabilire prealabilă a existenței unei încălcări a unui drept de proprietate intelectuală — Sancțiune administrativă)

(2009/C 82/12)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākās tiesas Senāts

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: Schenker SIA

Intimată: Valsts ieņēmumu dienests

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Augstākās tiesas Senāts — Interpretarea articolului 11 din Regulamentul (CE) nr. 1383/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind intervenția autorităților vamale împotriva mărfurilor suspectate de a aduce atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală, precum și măsurile care trebuie aplicate mărfurilor care aduc atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală (JO L 196, p. 7, Ediție specială, 02/vol. 16, p. 18) — Procedură simplificată de abandonare a mărfurilor pentru a fi distruse fără stabilirea prealabilă a existenței unei încălcări a unui drept de proprietate intelectuală în conformitate cu legislația națională — Legislație națională care prevede aplicarea unei sancțiuni administrative în cazul în care mărfurile declarate aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală

Dispozitivul

Inițierea, cu acordul titularului unui drept de proprietate intelectuală și al importatorului, a procedurii simplificate prevăzute la articolul 11

din Regulamentul (CE) nr. 1383/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind intervenția autorităților vamale împotriva mărfurilor suspectate de a aduce atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală, precum și măsurile care trebuie aplicate mărfurilor care aduc atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală nu privează autoritățile competente de puterea de a aplica persoanelor responsabile de importarea unei astfel de mărfi pe teritoriul vamal al Comunității Europene o „sancțiune” în sensul articolului 18 din acest regulament, cum ar fi o amendă administrativă.

(¹) JO C 128, 24.5.2008.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 10 februarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză

(Cauza C-224/08) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2006/100/CE — Netranspunere în termenul prevăzut)

(2009/C 82/13)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: C. Huvelin, V. Peere și H. Støvlbæk, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues și B. Messmer, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea sau necomunicarea în termenul prevăzut a actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2006/100/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006 de adaptare a anumitor directive din domeniul libertății de circulație a persoanelor, având în vedere aderarea Bulgariei și a României (JO L 363, p. 141, Ediție specială, 06/vol. 10, p. 194)

Dispozitivul

1) Prin neadoptarea în termenul prevăzut a tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/100/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006 de adaptare a anumitor directive din domeniul libertății de circulație a persoanelor, având în vedere aderarea Bulgariei și a României, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 din această directivă.

2) Obligă Republica Franceză la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 171, 5.7.2008.

**Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 5 februarie 2009
— Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al
Luxemburgului**

(Cauza C-282/08) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Directiva 2005/29/CE — Practici comerciale neloiale —
Netranspunere în termenul prevăzut)

(2009/C 82/14)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: W. Roels și W. Wils, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului (reprezentant: C. Schiltz, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea sau necomunicarea, în termenul prevăzut, a dispozițiilor necesare pentru a se conforma Directivei 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260)

Dispozitivul

- 1) Prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”), Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.
- 2) Obligă Marele Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 209, 15.8.2008.

**Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 5 februarie 2009 —
Comisia Comunităților Europene/Republica Finlanda**

(Cauza C-293/08) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Directiva 2004/83/CE — Netranspunerea în termenul
prevăzut)

(2009/C 82/15)

Limba de procedură: finlandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Condou-Durande și I. Koskinen, agenți)

Pârâtă: Republica Finlanda (reprezentant: J. Heliskoski, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate (JO L 304, p. 12, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 52)

Dispozitivul

- 1) Prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate, Republica Finlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.
- 2) Obligă Republica Finlanda la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 223, 30.8.2008.

Recurs introdus la 12 noiembrie 2008 de Matthias Rath împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) pronunțate la 8 septembrie 2008 în cauza T-373/06 — Matthias Rath/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne

(Cauza C-488/08 P)

(2009/C 82/16)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Matthias Rath (reprezențanți: S. Ziegler, C. Kleiner și F. Dehn, Rechtsanwälte)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurentului

- anularea Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) din 8 septembrie 2008, (cauza T-373/06);
- admiterea cererilor formulate în primă instanță, și
- obligarea OAPI și a intervenientului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În ordonanța atacată cu recurs, Tribunalul de Primă Instanță a confirmat decizia primei camere de recurs potrivit căreia există un risc de confuzie între marca verbală „EPICAN”, a cărei înregistrare a fost solicitată de recurent, și marca verbală comunitară anterioară „EPIGRAN” pentru substanțele dietetice cu uz nemedical.

Recurentul își întemeiază recursul pe o încălcare de către Tribunal a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94. Tribunalul s-ar fi bazat pe fapte inexacte pentru a aprecia asemănarea produselor și a semnelor. Dacă Tribunalul ar fi apreciat faptele în mod corect, acesta ar fi ajuns în mod necesar la concluzia că nu există risc de confuzie între semnele aflate în opoziție. Aceasta este cu atât mai mult adevărat dacă se consideră, astfel cum a remarcat pe bună dreptate Tribunalul, că produsele în litigiu beneficiază de un grad ridicat de atenție din partea consumatorilor.

Recurs introdus la 12 noiembrie 2008 de Matthias Rath împotriva Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) pronunțate la 8 septembrie 2008 în cauza T-374/06 — Matthias Rath/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-489/08 P)

(2009/C 82/17)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Matthias Rath (reprezențanți: S. Ziegler, C. Kleiner și F. Dehn, avocați)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurentului

- Anularea Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) din 8 septembrie 2008 pronunțate în cauza T-374/06;
- admiterea cererilor formulate în primă instanță;
- obligarea OAPI și a intervenientei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Tribunalul de Primă Instanță a confirmat în ordonanța atacată prin recurs decizia Camerei întâi de recurs potrivit căreia există un risc de confuzie între marca verbală „EPICAN” solicitată de recurent și marca verbală comunitară anterioară „EPIGRAN FORTE” pentru suplimente alimentare și produse dietetice de uz nemedical.

Recurentul își întemeiază recursul pe încălcarea de către Tribunal a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94. Tribunalul s-ar fi întemeiat pe fapte inexacte pentru a aprecia similitudinea produselor și a semnelor. Dacă Tribunalul ar fi apreciat faptele în mod corect, ar fi ajuns în mod necesar la concluzia că nu există un risc de confuzie între semnele în opoziție. Acest lucru este valabil cu atât mai mult dacă produsele în litigiu pot fi privite ca beneficiind de un grad de atenție crescut al consumatorilor.

Acțiune introdusă la 4 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Polonă

(Cauza C-545/08)

(2009/C 82/18)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: A. Nijenhuis și K. Mojzesowicz, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin reglementarea prețurilor cu amănuntul pentru accesul la Internet în bandă largă fără a efectua în prealabil o analiză a pieței, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 16 și 17 din Directiva 2002/22/CE ⁽¹⁾ coroborate cu articolele 16 și 27 din Directiva 2002/21/CE ⁽²⁾
- obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin reglementarea prețurilor cu amănuntul pentru accesul la Internet în bandă largă fără a efectua în prealabil o analiză a pieței, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 16 și 17 din Directiva 2002/22/CE coroborate cu articolele 16 și 27 din Directiva 2002/21/CE.

În primul rând, obligațiile pe care, la doi ani după intrarea în vigoare, în Polonia, a dispozițiilor comunitare, președintele entității Urząd Komunikacji Elektronicznej [autoritatea pentru comunicații electronice] a impus către Telekomunikacja Polska, respectiv subordonarea prețurilor cu amănuntul ale serviciilor de acces la Internet în bandă largă, acordului autorității naționale de reglementare și definirea acestor tarife în funcție de costurile serviciilor prestate, constituie obligații noi și nu menținerea în vigoare a obligațiilor existente.

În al doilea rând, obligațiile care reglementează serviciile cu amănuntul de acces la Internet în bandă largă pe care președintele Urząd Komunikacji Elektronicznej le-a impus către Telekomunikacja Polska nu pot fi calificate, în opinia Comisiei, drept măsuri tranzitorii în sensul articolului 27 din Directiva-cadru, din moment ce articolul 17 din Directiva 98/10/CE, la care face trimitere articolul 27, privește în exclusivitate tarifele aplicabile furnizării de rețele și servicii de telefonie publică fixă.

⁽¹⁾ Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (Directiva „serviciul universal”) (JO L 108, p. 51, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 213).

⁽²⁾ Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 (Directivă-cadru) (JO L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195).

Recurs introdus la 9 februarie 2009 de Deepak Rajani (Dear!Net Online) împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a opta) pronunțate la 26 noiembrie 2008 în cauza T-100/06, Deepak Rajani (Dear!Net Online)/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-559/08 P)

(2009/C 82/19)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Deepak Rajani (Dear!Net Online) (reprezentant: A. Kockläuner, avocat)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Artoz-Papier AG

Concluziile recurenteii

- Anularea în totalitate a Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță din 26 noiembrie 2008, T-100/06;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate în fața Curții de Justiție.

Motivele și principalele argumente

Recurenta solicită anularea hotărârii atacate pentru următoarele motive:

- respingând primul motiv de recurs, Tribunalul de Primă Instanță a interpretat în mod greșit articolul 43 alineatele (2) și (3) din Regulamentul privind marca comunitară (RMC) coroborat cu articolul 4 alineatul 1) din Aranjamentul de la Madrid;
- respingând primul motiv de recurs, Tribunalul de Primă Instanță a încălcat articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană (versiunea consolidată), precum și articolul 6 coroborat cu articolul 14 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO);
- respingând primul motiv de recurs, Tribunalul de Primă Instanță a încălcat articolul 10 din Directiva 89/104/CEE ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 1 din aceeași directivă;
- respingând cel de al doilea motiv de recurs, Tribunalul de Primă Instanță a încălcat articolul 79 din RMC, întrucât nu a ținut cont de faptul că persoana care a formulat opoziția a acționat cu rea credință;
- respingând cel de al doilea motiv de recurs, Tribunalul de Primă Instanță a considerat în mod greșit mărcile în cauză ca fiind atât de similare încât pot fi confundate și a încălcat, astfel, articolul 8 alineatul (1) litera (b) din RMC;
- respingând cel de al doilea motiv de recurs, Tribunalul de Primă Instanță a încălcat articolul 135 alineatul (4) din Regulamentul de procedură al Tribunalului de Primă Instanță, întrucât nu a luat în considerare elementele de probă anexate la cererea introductivă;

- respingând cel de al doilea motiv de recurs, Tribunalul de Primă Instanță a încălcat articolele 49 și 50 coroborate cu articolul 220 din Tratatul privind Uniunea Europeană (versiunea consolidată);
- respingând cel de al doilea motiv de recurs, Tribunalul de Primă Instanță nu a ținut cont de faptul că OAPI a săvârșit un abuz de putere.

(¹) Prima directivă a Consiliului 89/104/CEE din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO 1989, L 40, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 92).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hof van Beroep te Gent (Belgia) la 8 ianuarie 2009 — Erotic Center BVBA/Statul belgian

(Cauza C-3/09)

(2009/C 82/20)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van Beroep te Gent

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Erotic Center BVBA

Pârât: Statul belgian

Întrebarea preliminară

O cabină care constă dintr-un spațiu ce poate fi închis, în care o singură persoană poate lua loc și în care poate viziona filme pe un ecran de televizor în schimbul unei plăți, proiectarea filmului fiind declanșată chiar de această persoană prin introducerea unei monede într-un dispozitiv, persoana respectivă având posibilitatea să aleagă între mai multe filme pe care le poate alterna după cum dorește în timpul pentru care a plătit trebuie considerată „cinematograf” în sensul categoriei 7 din anexa H la A șasea directivă 77/388/CEE (¹) a Consiliului din 17 mai 1977 (devenită punctul 7 din anexa III la Directiva 2006/112/CE (²) a Consiliului din 28 noiembrie 2006)?

(¹) Directiva privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).

(²) Directiva privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Recurs introdus la 8 ianuarie 2009 de Gerasimos Potamianos împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) pronunțate la 15 octombrie 2008 în cauza T-160/04, Potamianos/Comisia

(Cauza C-4/09 P)

(2009/C 82/21)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Gerasimos Potamianos (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și E. Marchal, avocats)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurentului

- Anularea în totalitate a Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) din 15 octombrie 2008 în cauza T-160/04 (Potamianos/Comisia), prin care Tribunalul a respins în totalitate acțiunea acestuia din 26 aprilie 2004 îndreptată împotriva deciziei autorității competente să încheie contracte de angajare (ACCA) de a nu-i prelungea contractul de agent temporar;
- anularea deciziei ACCA de a nu-i reînnoi contractul de agent temporar;
- obligarea părții la plata cheltuielilor de judecată pentru cele două acțiuni.

Motivele și principalele argumente

Prin recursul formulat, recurentul invocă patru motive în susținerea acțiunii.

Potrivit primului motiv, ar fi incorectă interpretarea Tribunalului potrivit căreia nereînnoirea contractului de agent temporar s-ar întemeia pe motive legate de interesul serviciului. Astfel, superiorii ierarhici ai recurentului ar fi solicitat de mai multe ori prelungirea contractului acestuia. Dimpotrivă, indicii obiective, pertinente și concordante ar permite să se dovedească faptul că aplicarea regulii „anticumul”, care stabilește că durata maximală de angajare a unui agent temporar este de șase ani, constituia singurul temei al deciziei de nereînnoire în cauză.

Prin al doilea motiv, recurentul susține că Tribunalul a comis o eroare de drept considerând că acesta nu a depus un act de candidatură pentru postul vizat, în timp ce recurentul depusese un astfel de act în timp util, a solicitat prelungirea contractului și a reiterat cererea de mai multe ori, chiar și după publicarea anunțului pentru ocuparea unui post vacant.

Prin al treilea motiv, recurentul susține că Tribunalul a comis o eroare de drept considerând că ACCA nu a comis un abuz de putere. Astfel, scopul declarat al recurgerii la agenți temporari era reducerea numărului de posturi vacante în cadrul Comisiei și, în special, reducerea penuriei de laureați la concursuri.

Or, acest din urmă obiectiv nu ar fi fost deloc atins prin refuzul prelungirii contractului recurentului în urma aplicării regulii „anticumul” întrucât postul acestuia ar fi fost publicat înaintea oricărei publicări a listelor de concurs. În plus, un alt agent temporar ar fi fost angajat pentru o perioadă lungă pentru acest post, în timp ce contractele tuturor celorlalți agenți temporari angajați pentru o durată scurtă în aceeași direcție ar fi fost prelungită din oficiu, fără publicarea prealabilă a posturilor acestora.

În sfârșit, ar fi fost încălcat principiul egalității, întrucât tuturor celorlalți agenți temporari care se află într-o situație comparabilă, cu excepția vechimii în muncă a acestora, li s-ar fi prelungit contractul fără ca postul acestora să fie publicat, contrar procedurii adoptate în cazul său. În acest context, sarcina probei ar fi fost inversată în mod greșit în cadrul procedurii în fața Tribunalului, întrucât pârâta, iar nu reclamantul, trebuia să dovedească respectarea normelor stabilite chiar de aceasta.

asemenea atunci când serviciile sunt prestate pe bază contractuală în mai multe state membre?

În cazul unui răspuns afirmativ la această întrebare:

- b) dispoziția menționată trebuie interpretată în sensul că locul de executare a obligației caracteristice trebuie determinat în funcție de locul în care se găsește centrul de activități (apreciat în funcție de timpul petrecut în acel loc și de importanța activității în cauză) al prestatorului de servicii?
 - c) în cazul în care nu este posibil să se determine un centru de activități, acțiunea privind toate cererile întemeiate pe contract poate fi introdusă, la alegerea reclamantului, în orice loc de executare a prestației situat în interiorul Comunității?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare: Articolul 5 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul Bruxelles I se aplică, în cazul unui contract de prestări de servicii, de asemenea atunci când serviciile sunt prestate pe bază contractuală în mai multe state membre?

(¹) JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberlandesgericht Wien (Austria) la 15 ianuarie 2009 — Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH/Silva Trade, SA

(Cauza C-19/09)

(2009/C 82/22)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Wien

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH

Pârâtă: Silva Trade, SA

Întrebările preliminare

- 1) a) Articolul 5 alineatul (1) litera (b) a doua liniuță din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (¹) (denumit în continuare „Regulamentul Bruxelles I”) se aplică, în cazul unui contract de prestări de servicii, de

Acțiune introdusă la 15 ianuarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză

(Cauza C-20/09)

(2009/C 82/23)

Limba de procedură: portugheză

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentați: R. Lyal și A. Caeiros, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin prevederea, în contextul regularizării în temeiul Legii nr. 39-A/2005, a unui tratament fiscal preferențial numai pentru titlurile datoriei publice emise de statul portughez, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 56 CE și al articolului 40 din Acordul privind Spațiul Economic European (SEE);
- obligarea Republicii Portugheze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În septembrie 2005, Comisia a primit o plângere privind incompatibilitatea anumitor dispoziții ale „regimului excepțional de regularizare fiscală a elementelor de patrimoniu care nu se găsesc pe teritoriul portughez la 31 decembrie 2004”, aprobat prin Legea nr. 39-A/2005 din 29 iulie 2005, cu reglementarea comunitară și cu Acordul privind Spațiul Economic European (SEE).

Potrivit regimului excepțional de regularizare fiscală, persoanele impozabile trebuiau, în contextul regularizării fiscale, să plătească o sumă rezultată din aplicarea unei cote de 5 % asupra valorii elementelor de patrimoniu care figurează în declarația de regularizare fiscală și că, în cazul în care toate sau anumite elemente de patrimoniu care figurează în declarație erau titluri de stat portugheze, această cotă se reducea la jumătate, pentru partea privind aceste titluri; această reducere era de asemenea aplicabilă altor elemente de patrimoniu în condițiile în care valoarea lor era reinvestită în titluri de stat portugheze până la data prezentării declarației de regularizare fiscală.

Comisia consideră că regimul excepțional de regularizare fiscală acordă un avantaj, prin faptul că privește repatrierea elementelor de patrimoniu și investiția în titluri de stat portugheze, care rezultă din aplicarea unei cote reduse asupra elementelor de patrimoniu care corespund unor titluri de stat portugheze sau asupra valorii elementelor de patrimoniu reinvestite în titluri de stat portugheze. Astfel, persoanele care utilizează acest regim sunt descurajate să își mențină bunurile regularizate în alte instrumente decât titluri de stat portugheze.

Curtea de Justiție a decis deja că o dispoziție fiscală națională de natură să descurajeze o persoană impozabilă să investească în alte state membre reprezintă o restricție a liberei circulații a capitalurilor, în sensul articolului 56 CE.

În speță, deși Comisia nu pune la îndoială faptul că titlurile datoriei publice trebuie să beneficieze de un tratament preferențial, Comisia consideră că o cotă de impunere inferioară aplicabilă numai elementelor de patrimoniu regularizate care sunt titluri de stat portugheze reprezintă o restricție discriminatorie în calea circulației capitalurilor, interzisă de articolul 56 CE și care nu poate fi justificată în temeiul articolului 58 alineatul (1) CE.

Normele Acordului privind Spațiul Economic European referitoare la circulația capitalurilor sunt în esență identice cu cele prevăzute de Tratatul CE. Prin urmare, faptul că persoanele care puteau beneficia de regimul excepțional de regularizare fiscală au fost descurajate să își mențină elementele de patrimoniu regularizate în Norvegia, în Liechtenstein sau în Islanda reprezintă de asemenea o restricție a liberei circulații a capitalurilor, interzisă de articolul 40 din Acordul privind SEE.

Acțiune introdusă la 15 ianuarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului**(Cauza C-22/09)**

(2009/C 82/24)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezențanți: B. Schima și L. de Schieter de Lophem, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2002/91/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind performanța energetică a clădirilor (¹) sau, în orice caz, prin faptul că nu le-a comunicat Comisiei, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;
- obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2002/91/CE a expirat la 4 ianuarie 2006. Or, la data introducerii prezentei acțiuni, pârâtul nu adoptase încă toate măsurile de transpunere necesare sau, în orice caz, încă nu le comunicase Comisiei.

(¹) JO 2003, L 1, p. 65, Ediție specială 12/vol. 2, p. 44.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Fővárosi Bíróság (Ungaria) la 19 ianuarie 2009 — Sió-Eckes Kft./Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve**(Cauza C-25/09)**

(2009/C 82/25)

*Limba de procedură: maghiara***Instanța de trimitere**

Fővárosi Bíróság

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Sió-Eckes Kft.

Pârât: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2201/96/CE al Consiliului (⁽¹⁾) trebuie interpretat în sensul că, în temeiul anexei I, regimul de ajutor la producție vizează, pe lângă piersicile în sirop și/sau suc natural de fructe care se încadrează la codul NC ex 2008 70 61, și produsele desemnate prin celelalte coduri NC (ex 2008 70 69 etc.) care figurează în anexă?
- 2) Transformatorii care fabrică produse care se încadrează la codul NC ex 2008 70 92 îndeplinesc condițiile regulamentulului menționat?
- 3) Articolul 2 punctul 1 din Regulamentul nr. 1535/2003/CE al Comisiei (⁽²⁾) trebuie să fie interpretat în sensul că produsele care se încadrează la codurile NC ex 2008 70 61, ex 2008 70 69, ex 2008 70 71, ex 2008 70 79, ex 2008 70 92, ex 2008 70 94 și 2008 70 99 sunt, și ele, produse finite în sensul regulamentulului?
- 4) În măsura în care, în temeiul răspunsului la întrebările de mai sus, numai piersicile, în sensul articolului 3 din Regulamentul 2320/89/CEE al Comisiei (⁽³⁾), este un produs finit, din ce cauză sunt menționate în dispozițiile de mai sus coduri NC care se referă la alte produse?
- 5) În temeiul regulamentelor citate anterior, trebuie să fie considerate produse finite fiecare produs — care poate fi comercializat în mod independent — obținut în fiecare etapă a transformării piersicilor (de exemplu, pulpa)?

(⁽¹⁾) Regulamentul (CE) nr. 2201/96 al Consiliului din 28 octombrie 1996 privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor transformate pe bază de fructe și legume (JO L 297, p. 29, Ediție specială, 03/vol. 20, p. 58).

(⁽²⁾) Regulamentul (CE) nr. 1535/2003 al Comisiei din 29 august 2003 privind normele de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2201/96 al Consiliului în ceea ce privește sistemul de ajutor în sectorul produselor prelucrate pe bază de fructe și legume (JO L 218, p. 14, Ediție specială, 03/vol. 49, p. 7).

(⁽³⁾) Regulamentul (CEE) nr. 2320/89 al Comisiei din 28 iulie 1989 privind cerințele minime de calitate cu privire la piersicile în sirop și piersicile în suc natural de fructe pentru aplicarea schemei de ajutor pentru producție (JO L 220, p. 54, Ediție specială, 03/vol. 7, p. 127).

Recurs introdus la 21 ianuarie 2009 de Republica Franceză împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) pronunțate la 4 decembrie 2008 în cauza T-284/08, People's Mojahedin Organization of Iran/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-27/09 P)

(2009/C 82/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Republica Franceză (reprezentați: E. Belliard, G. de Bergues, A.-L. During, agenți)

Celelalte părți în proces: People's Mojahedin Organization of Iran, Consiliul Uniunii Europene, Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurenței

- Anularea Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 4 decembrie 2008 în cauza T-284/08, People's Mojahedin Organization of Iran/Consiliu;
- pronunțarea de către Curte în mod definitiv cu privire la litigiul prin respingerea acțiunii PMOI sau trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Guvernul francez consideră că hotărârea atacată trebuie anulată, pe de o parte, întrucât Tribunalul a săvârșit o eroare de drept considerând că adoptarea de către Consiliu a Deciziei 2008/583/CE (⁽¹⁾) a avut loc cu încălcarea dreptului la apărare al PMOI, fără a ține seama de împrejurările deosebite ale adoptării acestei decizii; pe de altă parte, întrucât Tribunalul a săvârșit o eroare de drept considerând că urmărirea penală începută în Franța împotriva membrilor prezumați ai PMOI nu constituia o decizie care să corespundă definiției de la articolul 1 alineatul (4) din Poziția comună 2001/931/PESC din 27 decembrie 2001 privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și, în sfârșit, întrucât Tribunalul a săvârșit o eroare de drept considerând că refuzul Consiliului de a comunica punctul 3 litera (a) din unul dintre cele trei documente prezentate de autoritățile franceze Consiliului pentru a solicita înscrierea PMOI pe lista stabilită prin Decizia 2008/583/CE și transmise Tribunalului de către Consiliu ca răspuns la Ordonanța privind activitățile de cercetare judecătorească din 26 septembrie 2008 nu permitea Tribunalului să exercite

controlul de legalitate asupra Deciziei 2008/583/CE și aducea atingere dreptului la o protecție jurisdicțională efectivă.

(¹) Decizia Consiliului din 15 iulie 2008 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsurile restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Deciziei 2007/868/CE (JO L 188, p. 21).

Acțiune introdusă la 22 ianuarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză

(Cauza C-30/09)

(2009/C 82/27)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: A. Sipos și P. Guerra e Andrade, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

- Declararea faptului că, prin nelaborarea unor planuri de urgență externe pentru entitățile care trebuie să facă obiectul unor astfel de planuri, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 11 din Directiva 96/82/CE (¹) a Consiliului din 9 decembrie 1996 privind controlul asupra riscului de accidente majore care implică substanțe periculoase, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/105/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2003;
- obligarea Republicii Portugeze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Din documentele transmise de administrația portugheză Comisiei cu privire la materia respectivă rezultă că nu a fost aprobat niciun plan de urgență extern, în conformitate cu prevederile directivei, pentru entitățile în privința cărora se impune elaborarea de planuri de urgență.

Articolul 11 din Directiva 96/82 instituie obligația statelor membre de a garanta că operatorii pun la dispoziția autorităților competente informațiile necesare pentru elaborarea planurilor de urgență externă. Autoritățile competente au sarcina de a elabora planurile respective.

Potrivit articolului 11 alineatul (4) din directivă, planurile de urgență interne și externe sunt evaluate, testate și, unde este necesar, revizuite și actualizate la intervale de cel mult trei ani.

Conform informațiilor prezentate de administrația portugheză însăși, nu a fost îndeplinită niciuna dintre aceste obligații.

(¹) JO L 10, p. 13, Ediție specială, 05/vol. 4, p. 8.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Fővárosi Bíróság (Republica Ungară) la 26 ianuarie 2009 — Nawras Bolbol/Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

(Cauza C-31/09)

(2009/C 82/28)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Bíróság

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Nawras Bolbol

Pârâtă: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Întrebările preliminare

În vederea aplicării articolului 12 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2004/83/CE a Consiliului (¹):

- 1) Trebuie să se considere că o persoană beneficiază de protecția și de asistența unui organism al Națiunilor Unite pentru simplu fapt că are dreptul la protecția sau la asistența menționată, sau este necesar să fi obținut în mod efectiv protecția sau asistența?
- 2) Încetarea protecției sau a asistenței organismului se referă la șederea în afara zonei de operațiuni a organismului, la încetarea activității organismului, la faptul că organismul deja nu mai poate acorda protecția sau asistența, sau la un obstacol obiectiv din cauza căruia persoana îndreptățită nu poate obține protecția sau asistența?
- 3) Faptul de a putea beneficia de regimul directivei înseamnă recunoașterea statului de refugiat, sau a oricăreia dintre cele două forme de protecție incluse în domeniul de aplicare al directivei (statut de refugiat și acordarea de protecție subsidiară) în funcție de decizia statului membru, sau nu implică în mod automat niciuna dintre cele două forme, ci doar că înseamnă apartenența la domeniul de aplicare *ratione personae* al Directivei?

(¹) Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate (JO L 304, p. 1).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Corte suprema di cassazione — Italia la 28 ianuarie 2009 — Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate/Paolo Speranza

(Cauza C-35/09)

(2009/C 82/29)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Pârât: Paolo Speranza

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Directiva 69/335/CE ⁽¹⁾, potrivit căruia taxa pe majorarea capitalului se aplică unei creșteri de capital a unei societăți de capital prin aporturi de active de orice fel, trebuie interpretat în sensul că este supus taxei aportul efectiv, iar nu simpla hotărâre de majorare a capitalului rămasă neexecutată?
- 2) Articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Directiva 69/335/CE trebuie interpretat în sensul că taxa este datorată exclusiv de societatea care face aportul, iar nu și de notarul care întocmește sau primește actul?
- 3) Mijloacele de apărare puse la dispoziția notarului de legislația națională sunt, în orice caz, conforme principiului proporționalității, având în vedere că articolul 38 din Decretul președintelui Republicii nr. 131 din 1986 prevede că nu are relevanță nulitatea sau anulabilitatea hotărârii de majorare a capitalului și admite rambursarea taxei plătite numai în temeiul unei sentințe civile de constatare a nulității sau de anulare care a dobândit autoritate de lucru judecat?

⁽¹⁾ JO L 249, p. 25, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 9.

Recurs introdus la 28 ianuarie 2009 de Transportes Evaristo Molina, S.A. împotriva Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) pronunțate la 14 noiembrie 2008 în cauza T-45/08, Transportes Evaristo Molina, S.A./Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-36/09 P)

(2009/C 82/30)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Transportes Evaristo Molina, S.A. (reprezentați: A. Hernández Pardo, S. Beltrán Ruiz și L. Ruiz Ezquerro, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurente

- Anularea în totalitate a Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță din 14 noiembrie 2008 în cauza T-45/08, în ipoteza în care Curtea consideră că dispune de elemente suficiente pentru a se pronunța cu privire la fondul acțiunii introduse la Tribunalul de Primă Instanță;
- anterior examinării fondului cauzei, declararea pertinentei probelor solicitate de Transportes Evaristo Molina, S.A. în cererea de anulare a acesteia și administrarea acestor probe;
- admiterea în totalitate a concluziilor formulate de Transportes Evaristo Molina, S.A. la Tribunalul de Primă Instanță: anularea Deciziei Comisiei din 12 aprilie 2006 ⁽¹⁾ privind o procedură în temeiul articolului 81 CE, cazul COMP/B-1/38 348 — Repsol CPP, pentru încălcarea articolului 9 din Regulamentul nr. 1/2003 ⁽²⁾, precum și a principiilor de drept comunitar enumerate în acțiunea în anulare, încălcarea articolului 81 CE însuși, precum și a regulamentelor de exceptare pe categorii prevăzute de articolul 81 alineatul (3) CE, Regulamentul (CEE) nr. 1984/83 ⁽³⁾ și Regulamentul (CE) nr. 2790/1999 ⁽⁴⁾.
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

- a) „Dies a quo” de la care trebuia calculat termenul prevăzut de articolul 230 CE era data de la care actul atacat [și anume Decizia Comisiei Europene din 12 aprilie 2006 privind o procedură în temeiul articolului 81 CE (cazul COMP/B-1/38 348 — REPSOL CPP)] afecta în mod direct și individual TRANSPORTES EVARISTO MOLINA, S.A.

b) În ipoteza în care Curtea consideră că acțiunea în anulare formulată de TRANSPORTES EVARISTO MOLINA, S.A. este tardivă, recurenta susține că acest fapt trebuie considerat scuzabil, întrucât Comisia Europeană a adoptat un comportament care a generat o anumită confuzie în percepția recurentei.

- (¹) Decizia 2006/446/CE a Comisiei din 12 aprilie 2006 privind o procedură în temeiul articolului 81 CE (cazul COMP/B-1/38 348 — Repsol CPP) (rezumat publicat în JO L 176, p. 104).
- (²) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 [CE] și 82 [CE] (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).
- (³) Regulamentul (CEE) nr. 1984/83 din 22 iunie 1983 privind aplicarea articolului 81 alineatul (3) din tratat unor categorii de acorduri de cumpărare exclusivă (JO L 173, p. 5 — EE 08/02, p. 114).
- (⁴) Regulamentul (CE) nr. 2790/1999 al Comisiei din 22 decembrie 1999 privind aplicarea articolului 81 alineatul (3) din tratat categoriilor de acorduri verticale și practici concertate (JO L 336, p. 21, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 66).

Acțiune introdusă la 28 ianuarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză

(Cauza C-37/09)

(2009/C 82/31)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J.-B. Laignelot, S. Pardo Quintillán și P. Guerra e Andrade, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

— Declararea faptului că, pe de o parte, prin neadoptarea măsurilor necesare pentru a garanta că deșeurile depozitate în carierele „dos Limas”, „dos Linos” și „dos Barreiras” situate pe teritoriul localității Lourosa sunt recuperate sau sunt eliminate fără a periclita sănătatea oamenilor și fără a utiliza procese sau metode care ar putea fi dăunătoare pentru mediu și, în special, fără a periclita mediul, mai exact fără riscuri pentru apă, aer sau sol și fără a asigura manipularea deșeurilor printr-o societate privată sau publică de colectare, și, pe de altă parte, prin neluarea măsurilor necesare pentru limitarea introducerii în apele subterane a substanțelor prevăzute în anexa II la Directiva 80/68/CEE, în vederea evitării poluării apelor cu substanțele respective, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 4 și 8 din Directiva 2006/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind deșeurile și în temeiul articolelor 3 și 5 din Directiva 80/68/CEE a Consiliului din 17 decembrie 1979 privind

protecția apelor subterane împotriva poluării cauzate de anumite substanțe periculoase;

— obligarea Republicii Portugheze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Încă din anii 1980, s-au demarat operațiuni de depozitare a deșeurilor de proveniențe diferite în cariere dezafectate, fără efectuarea vreunui control de către autorități. Depozitarea deșeurilor în astfel de cariere a continuat până în luna februarie 2004. Accesul la aceste amplasamente nu a fost interzis până în luna iunie 2004.

Analiza apei prelevate din diferite puncte din cadrul fostelor cariere a indicat niveluri preocupante de contaminare chimică. Stratul freatic este în prezent poluat.

Timp de mai mulți ani, administrația portugheză nu a adoptat măsurile necesare pentru a împiedica deținătorii neidentificați să descarce și abandoneze deșeurile în carierele dezafectate. Nu au fost controlate nici descărcarea și abandonarea de deșeurile în cariere și nici eliminarea deșeurilor.

Pe de altă parte, administrația portugheză nu a luat măsurile necesare pentru a împiedica introducerea în apele subterane a unor substanțe toxice și periculoase și nu a supus unor controale prealabile depozitarea deșeurilor care puteau duce la infiltrarea indirectă a unor substanțe periculoase în apele subterane. De asemenea, nu a fost controlată descărcarea de deșeurile la suprafață.

Recurs introdus la 29 ianuarie 2009 de Ralf Schröder împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) pronunțate la 19 noiembrie 2008 în cauza T-187/06, Ralf Schröder/Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante

(Cauza C-38/09 P)

(2009/C 82/32)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Ralf Schröder (reprezentanți: T. Leidereiter și W.-A. Schmidt, avocați)

Cealaltă parte în proces: Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP)

Concluziile recurentului

— Anularea Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) pronunțate la 18 noiembrie 2008 în cauza T-187/06;

- Admiterea cererii depuse de recurent în primă instanță, de anulare a Deciziei camerei de recurs a OCSP din 2 mai 2006 (cauza A 003/2004).
- În subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunalul de Primă Instanță spre rejudecare.
- Obligarea OCSP la plata cheltuielilor de judecată efectuate în această procedură, în procedura în fața Tribunalului de Primă Instanță și în procedura în fața camerei de recurs.

Motivele și principalele argumente

Obiectul prezentului recurs este Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță prin care a fost respinsă cererea recurentului formulată împotriva Deciziei camerei de recurs a Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante privind cererea de protecție comunitară a soiurilor de plante pentru soiul de plantă „SUMCOL 01”. Recurentul arată că, prin hotărârea atacată, Tribunalul a confirmat decizia camerei de recurs potrivit căreia soiul candidat nu se distinge cu claritate de soiul de referință, care trebuie considerat notoriu.

Prin intermediul primului motiv de recurs, recurentul critică o serie de vicii de procedură. La examinarea deciziei camerei de recurs, Tribunalul a efectuat constatări a căror incorectitudine rezultă direct din actele dosarului. În plus, potrivit recurentului, Tribunalului a denaturat fapte și mijloace de probă, a impus cerințe exagerate în ceea ce privește argumentarea recurentului, a ajuns la concluzii contradictorii și a încălcat dreptul recurentului de a fi ascultat în justiție. Astfel, Tribunalul a ignorat o mare parte din argumentarea recurentului și numeroase propuneri de mijloace de probă acesta, și le-a respins cu motivarea că argumentarea este prea generală. Procedând astfel, Tribunalul a omis de asemenea să ia în considerare faptul că, în anumite privințe, recurentului i-a fost imposibil din punct de vedere obiectiv să se exprime „mai concret”. În acest fel, Tribunalul a încălcat în același timp dreptul recurentului de a fi ascultat în justiție și nu a respectat principiile în materie de sarcina probei și de administrarea probelor. În plus, Tribunalul a extins în mod inadmisibil obiectul litigiului prin faptul că a întemeiat hotărârea atacată pe o motivare care nu ar fi fost invocată nici de Oficiu, nici de camera de recurs.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, recurentul critică încălcarea de către Tribunal a dreptului comunitar prin faptul că, la interpretarea articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului din 27 iulie 1994 de instituire a unui sistem de protecție comunitară a soiurilor de plante, a apreciat că descrierea unui soi în literatura științifică reprezintă o dovadă a notorietății acestuia. În plus, recurentul invocă încălcări ale articolului 62 din regulamentul menționat și ale articolului 60 din Regulamentul (CE) nr. 1239/95 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2100/94 al Consiliului privind procedura față de Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante.

Acțiune introdusă la 2 februarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană

(Cauza C-47/09)

(2009/C 82/33)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: F. Clotuche-Duvieusart și D. Nardi, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

Comisia solicită Curții:

- declararea faptului că, deoarece a prevăzut posibilitatea de completare cu adjectivul „pur” sau cu mențiunea „ciocolată pură” a denumirii de vânzare a produselor din ciocolată care nu conțin alte grăsimi vegetale decât untul de cacao, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul prevederilor coroborate ale articolului 3 din Directiva 2000/36/CE⁽¹⁾, ale articolului 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2000/13/CE⁽²⁾, precum și ale articolului 3 punctul 5 din Directiva 2000/36;
- obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Etichetarea și, în special, denumirile de vânzare ale produselor din ciocolată au fost armonizate complet în Comunitate, inclusiv pentru a asigura o informare exactă a consumatorului, în temeiul prevederilor directivei privind etichetarea (2000/13) și al directivei privind produsele din ciocolată (2000/36). Directiva 2000/36 prevede că produsele care conțin mai puțin de 5 % din anumite grăsimi vegetale își păstrează neschimbată denumirea de vânzare, dar etichetarea lor trebuie să cuprindă mențiunea specifică, cu caractere aldine, „conține și alte grăsimi vegetale, pe lângă untul de cacao”.

Legislația italiană care face obiectul acțiunii, ce permite adăugarea mențiunii „puro” la denumirea de vânzare a produselor care conțin exclusiv unt de cacao ca grăsime, modifică și aduce atingere definițiilor armonizate la nivel comunitar. Dat fiind că, în limba italiană, termenul „puro” semnifică nefalsificat, nealterat și, prin urmare, autentic, consumatorii sunt determinați să creadă că produsele care respectă directiva și condițiile prevăzute de aceasta cu privire la denumirile de vânzare, dar conțin alte grăsimi vegetale decât unt de cacao sunt impure, prin urmare sunt falsificate, alterate și neautentice. Aceasta pentru că ele conțin grăsimi vegetale pe care reglementarea le admite, în ceea ce privește tipul și proporția, fără ca aceasta să le schimbe denumirea de vânzare.

În plus, termenul „puro” este un adjectiv calificativ, a cărui utilizare în denumirea de vânzare este supusă respectării anumitor condiții. În special, articolul 3 punctul 5 din Directiva 2000/36 prevede că utilizarea de mențiuni referitoare la criteriile de calitate

este condiționată de respectarea unor conținuturi minime de substanță uscată totală de cacao mai mari decât cele prevăzute pentru utilizarea denumirilor care nu cuprind aceste calificative. Legislația italiană referitoare la mențiunea „puro” condiționează folosirea acesteia numai de prezența untului de cacao ca grăsime, fără a fi nevoie să se respecte conținutul minim mai ridicat prevăzut pentru cacao în substanță uscată totală. Aceasta constituie o încălcare directă a articolului 3 punctul 5 din directivă, precum și un element înșelător pentru consumator.

(¹) Directiva 2000/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iunie 2000 privind produsele din cacao și din ciocolată destinate consumului uman (JO L 197, p. 19, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 19).

(²) Directiva 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 martie 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la etichetarea și prezentarea produselor alimentare, precum și la publicitatea acestora (JO L 109, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 6, p. 9).

Recurs introdus la 2 februarie 2009 de Lego Juris A/S împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a opta) pronunțate la 12 noiembrie 2008 în cauza T-270/06 — Lego Juris A/S/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) Altă parte în fața camerei de recurs, intervenientă în fața Tribunalului de Primă Instanță, Mega Brands, Inc.

(Cauza C-48/09P)

(2009/C 82/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Lego Juris A/S (reprezentanți: V. von Bomhard, T. Dolde, A. Renck, avocați)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Megabrand, Inc.

Concluziile recurente

— Anularea hotărârii Tribunalului de Primă Instanță întrucât încalcă articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul privind marca comunitară (¹)

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că hotărârea atacată încalcă articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul privind marca comunitară. Recurenta continuă să susțină că Tribunalul de Primă Instanță:

- a) a interpretat articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul privind marca comunitară într-un mod care împiedică înregistrarea oricărei forme care îndeplinește o funcție, indiferent dacă sunt sau nu sunt îndeplinite criteriile prevăzute la articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul privind marca comunitară, astfel cum au fost definite de Curte în cauza Philips/Remington (²).
- b) a aplicat un criteriu greșit pentru identificarea caracteristicilor esențiale ale mărcii tridimensionale, și
- c) a aplicat un test de funcționalitate greșit întrucât (i) nu limitează aprecierea la caracteristicile esențiale ale mărcii respective și (ii) nu definește criteriul adecvat pentru a evalua dacă o caracteristică a formei este sau nu este funcțională și, în special, a refuzat să ia în considerare orice alt desen alternativ potențial.

(¹) JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146.

(²) Hotărârea Philips (C-299/99, Rec., p. I-5475).

A acțiune introdusă la 4 februarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Irlanda

(Cauza C-50/09)

(2009/C 82/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: P. Oliver, C. Clyne, J.-B. Laignelot, agenți)

Pârâtă: Irlanda

Concluziile reclamantei

Constatarea faptului că,

- prin netranspunerea articolului 3 din Directiva 85/337/CEE (¹) a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, cu modificările ulterioare;
 - prin neasigurarea deplinei respectări a cerințelor prevăzute la articolele 2, 3 și 4 din directivă atunci când atât autoritățile irlandeze de planificare cât și Agenția de Protecție a Mediului sunt competente să adopte decizii cu privire la un proiect;
 - prin excluderea lucrărilor de demolare din domeniul de aplicare al legislației care transpune această directivă,
- Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul directivei menționate.
- Obligarea Irlandei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Netranspunerea articolului 3 din directivă

Comisia susține că articolul 173 din Planning and Development Regulations 2000, care prevede că autoritățile de planificare trebuie să țină seama de declarația de impact asupra mediului și de informațiile care provin de la persoanele consultate, se raportează la obligația, stabilită prin articolul 8 din directivă, de a lua în considerare informațiile culese în conformitate cu articolele 5, 6 și 7 din directivă. Potrivit Comisiei, articolul 173 nu corespunde obligației mai generale, prevăzută la articolul 3 din directivă, de a asigura că, prin intermediul unei evaluări a impactului asupra mediului, să fie identificate, descrise și stabilite toate aspectele menționate în această dispoziție.

În ceea ce privește articolele 94, 108 și 111 și anexa 6 la Planning and Development Regulations 2001, Comisia prezintă următoarele observații. Articolul 94 coroborat cu anexa 6.2(b) stabilește care sunt informațiile care trebuie să fie conținute într-o declarație de impact asupra mediului. Este vorba despre o trimitere la informațiile pe care inițiatorul proiectului trebuie să le furnizeze potrivit articolului 5 din directivă; acestea trebuie, prin urmare, distinse de evaluarea impactului asupra mediului, care reprezintă procesul global de evaluare. Articolele 108 și 111 prevăd că autoritățile de planificare trebuie să evalueze caracterul adecvat al unei declarații de impact asupra mediului. Comisia consideră că aceste dispoziții se raportează la articolul 5 din directivă, însă nu pot înlocui transpunerea articolului 3 din aceasta. Informațiile care trebuie prezentate de inițiatorul proiectului reprezintă numai o parte dintr-o evaluare a impactului asupra mediului, iar prevederile referitoare la aceste informații nu înlocuiesc obligația prevăzută la articolul 3.

Neasigurarea unei coordonări adecvate între autorități

Deși Comisia nu are, în principiu, obiecții cu privire la posibilitatea ca procesul de decizie să cuprindă mai multe etape sau ca responsabilitatea pentru adoptarea deciziilor în legătură cu un proiect să fie împărțită între mai multe organe de decizie, aceasta are rezerve în ceea ce privește modul exact în care sunt stabilite obligațiile diferitelor organe de decizie. În opinia Comisiei, legislația irlandeză nu prevede nicio obligație a organelor de decizie de a se coordona reciproc în mod eficient și este, prin urmare, contrară articolelor 2, 3 și 4 din directivă.

Neaplicarea directivei în cazul lucrărilor de demolare

Comisia consideră că, în cazul în care sunt îndeplinite celelalte condiții prevăzute de directivă, trebuie efectuată o evaluare a impactului asupra mediului pentru lucrările de demolare. Irlanda a urmărit să excludă aproape toate lucrările de demolare prin Planning and Development Regulations 2001 (anexa 2, partea I, clasa 50). Potrivit Comisiei, acest fapt este în mod evident contrar directivei.

Recurs introdus la 3 februarie 2009 de Barbara Becker împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) pronunțate la 2 decembrie 2008 în cauza T-212/07 — Harman International Industries, Inc./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-51/09 P)

(2009/C 82/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Barbara Becker (reprezentanți: P. Baronikians, A. Hofstetter, Rechtsanwälte)

Celelalte părți în proces: Harman International Industries, Inc., Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurentei

Recurenta solicită Curții:

- anularea punctului 1 din dispozitivul Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță din 2 decembrie 2008 (cauza T-212/07), prin care se anulează Decizia Camerei întâi de recurs din 7 martie 2007 (cauza R-502/2006-1);
- anularea punctului 3 din dispozitivul Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță din 2 decembrie 2008;
- obligarea părții la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurentă în cursul întregii proceduri.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că Tribunalul de Primă Instanță a statuat în mod eronat că exista similitudine între marca „Barbara Becker” a cărei înregistrare a solicitat-o recurenta și marca părții, „BECKER”, și, în consecință, a aplicat în mod eronat articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară concluzionând că exista un risc de confuzie.

(¹) JO L 175, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 174.

Recurs introdus la 6 februarie 2009 de Republica Elenă împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea) pronunțate la 11 decembrie 2008 în cauza T-339/06, Republica Elenă/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-54/09 P)

(2009/C 82/37)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurentă: Republica Elenă (reprezentanți: I. Chalkias și M. Tassopoulou)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurenteii

- Declararea recursului ca fiind inadmisibil;
- anularea hotărârii Tribunalului de Primă Instanță;
- admiterea recursului Republicii Elene conform concluziilor acesteia;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Republica Elenă susține că: 1) Tribunalul de Primă Instanță a interpretat în mod eronat articolul 16 alineatele (1) și (2) și articolul 17 din Regulamentul nr. 1227/2000, considerând că termenul prevăzut la articolul 16 alineatul (1) este imperativ, în condițiile în care acest termen are un caracter de recomandare, astfel cum rezultă din interpretarea articolului 16 alineatul (2) și a articolului 17 din același regulament; 2) Tribunalul de Primă Instanță a interpretat în mod eronat articolul 10 din tratat și principiile generale de drept întrucât Comisia Europeană a recunoscut că a luat cunoștință despre datele corecte cu 23 de zile înainte de adoptarea deciziei atacate, dar nu le-a luat în considerare și că a acceptat informații prezentate după expirarea termenului de către celelalte state membre, refuzând să procedeze în același mod în cazul Greciei, încălcând astfel principiul cooperării loiale, principiul bunei administrări și al egalității de tratament și 3) hotărârea Tribunalului de Primă Instanță atacată conține o motivare contradictorie întrucât afirmarea caracterului imperativ al termenului este contrară recunoașterii și admiterii acceptării de către Comisie de informații prezentate inclusiv după expirarea termenului.

Recurs introdus la 16 februarie 2009 de Georgios Karatzoglou împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) pronunțate la 2 decembrie 2008 în cauza T-471/04, Georgios Karatzoglou/Agenția Europeană pentru Reconstrucție (AER)

(Cauza C-68/09 P)

(2009/C 82/38)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Georgios Karatzoglou (reprezentant: S. A. Pappas, avocat)

Cealaltă parte în proces: Agenția Europeană pentru Reconstrucție (AER)

Concluziile recurentului

- Anularea hotărârii atacate cu recurs;
- anularea deciziei atacate a AIPN;
- obligarea părâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurentul susține că Tribunalul de Primă Instanță, considerând că nu este necesară motivarea concedierii agenților temporari, a încălcat jurisprudența recentă a Curții de Justiție, a încălcat dreptul internațional, precum și articolul 253 CE, care impune o obligație generală de motivare.

Recurentul susține de asemenea că Tribunalul de Primă Instanță a declarat în mod eronat că recurentul nu a prezentat nicio probă care să poată dovedi existența unui abuz de putere. Acesta contestă de asemenea constatarea Tribunalului potrivit căreia nu a existat o încălcare a principiului bunei administrări.

Recurs introdus la 14 februarie 2009 de Makhteshim-Agan Holding BV, Makhteshim-Agan Italia Srl, Magan Italia Srl împotriva Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șasea) pronunțate la 26 noiembrie 2008 în cauza T-393/06, Makhteshim-Agan Holding BV și alții/Comisia

(Cauza C-69/09 P)

(2009/C 82/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Makhteshim-Agan Holding BV, Makhteshim-Agan Italia Srl, Magan Italia Srl (reprezențanți: K. Van Maldegem și C. Mereu, avocatul)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurentelor

- Anularea Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță pronunțate în cauza T-393/06 și constatarea admisibilității acțiunii în anulare a recurentelor și
- anularea deciziei contestate;

- în subsidiar, trimiterea cauzei Tribunalului de Primă Instanță spre rejudecare a fondului acțiunii în anulare și
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate în aceste cauze (inclusiv cheltuielile de judecată efectuate în fața Tribunalului de Primă Instanță)

Motivele și principalele argumente

Recurente susțin că Tribunalul de Primă Instanță a comis o eroare de drept prin respingerea acțiunii în anulare a Deciziei Comisiei Europene, exprimată în cuprinsul scrisorii din 12 octombrie 2006, de a nu înscrie substanța activă azinfosmetil în anexa I a Directivei 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea piață a produselor de uz fitosanitar ⁽¹⁾ („decizia contestată”).

În particular, recurente susțin că Tribunalul de Primă Instanță a comis o eroare de drept respingându-le ca inadmisibilă acțiunea în anulare. Tribunalul a statuat că decizia atacată nu era un act supus căilor de atac potrivit articolul 230 din Tratatul CE.

⁽¹⁾ JO L 230, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 10, p. 30.

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 februarie 2009 — Lee/DE/OAPI — Cooperativa italiana di ristorazione (PIAZZA del SOLE)

(Cauza T-265/06) ⁽¹⁾

(Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative PIAZZA del SOLE — Mărci naționale și internaționale verbale anterioare PIAZZA și PIAZZA D'ORO — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Lipsa similitudinii semnelor)

(2009/C 82/40)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Sara Lee/DE NV (Utrecht, Țările de Jos) (reprezentant: C. Hollier-Larousse, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Cooperativa italiana di ristorazione Soc. coop. rl (Reggio d'Emilie, Italia) (reprezentant: D. Caneva, avocat)

Obiectul

Achiziție introdusă împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 5 iulie 2006 (cauza R 235/2005-2) privind o procedură de opoziție între Sara Lee/DE NV și Cooperativa italiana di ristorazione Soc. coop. rl.

Dispozitivul

- 1) Repinge acțiunea
- 2) Obligă Sara Lee/DE NV la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 294, 2.12.2006.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 20 februarie 2009 — Comisia/Bertolette și alții

(Cauzele conexate T-359/07 P — T-361/07 P) ⁽¹⁾

(„Recurs — Funcție publică — Agenți contractuali ai OIB — Foști lucrători salariați în cadrul sistemului de drept belgian — Schimbarea regimului aplicabil — Decizia Comisiei de stabilire a remunerației — Egalitate de tratament”)

(2009/C 82/41)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: D. Martin și L. Lozano Palacios, agenți)

Celelalte părți în proces: Marli Bertolette (Woluwe-Saint-Lambert, Belgia) și alți 8 agenți contractuali ai Comisiei Comunităților Europene ale căror nume figurează în anexă la hotărâre; Sabrina Abarca Montiel (Wauthier-Braine, Belgia) și alți 19 agenți contractuali ai Comisiei Comunităților Europene ale căror nume figurează în anexă la hotărâre; Béatrice Ider (Halle, Belgia); Marie-Claire Desorbay (Meise, Belgia); Lino Noschese (Braine-le-Château, Belgia) (reprezentant: L. Vogel, avocat)

Obiectul

Trei recursuri declarate împotriva Hotărârilor Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 5 iulie 2007, Bertolette și alții/Comisia (F-26/06, nepublicată încă în Repertoriu), Abarca Montiel și alții/Comisia (F-24/06, nepublicată încă în Repertoriu) și Ider și alții/Comisia (F-25/06, nepublicată încă în Repertoriu), având ca obiect anularea acestor hotărâri

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârile Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 5 iulie 2007, Bertolette și alții/Comisia (F-26/06, nepublicată încă în Repertoriu), Abarca Montiel și alții/Comisia (F-24/06, nepublicată încă în Repertoriu) și Ider și alții/Comisia (F-25/06, nepublicată încă în Repertoriu).
- 2) Respinge acțiunile reclamanților în primă instanță, dna Marli Bertolette și alți 8 agenți contractuali ai Comisiei Comunităților Europene ale căror nume figurează în anexă, dna Sabrina Abarca Montiel și alți 19 agenți contractuali ai Comisiei Comunităților Europene ale căror nume figurează în anexă, dna Béatrice Ider, dna Marie-Claire Desorbay și dl Lino Noschese.

3) Reclamanții în primă instanță și Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 283, 24.11.2007.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 13 februarie 2009 — Vitro Corporativo/OAPI — Vallon (¹)

(Cauza T-229/07) (¹)

(„*Marcă comunitară — Opoziție — Retragerea opoziției — Nepronunțarea asupra fondului*”)

(2009/C 82/42)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Vitro Corporativo, SA de CE (Nuevo Leon, Mexic) (reprezentant: J. Botella Reina, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: P. López Fernández de Corres, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Vallon GmbH (Horb, Germania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 7 noiembrie 2006 (cauza R 1363/2005-1) privind o procedură de opoziție între Vitro Corporativo SA de CV și Vallon GmbH.

Dispozitivul

- 1) Nu mai este necesară pronunțarea asupra acțiunii.
- 2) Obligă reclamanta la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 199, 25.8.2007.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 10 februarie 2009 — Okalux/OAPI — Ondex (ONDACELL)

(Cauza T-126/08) (¹)

(„*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Neplata taxei de opoziție — Decizie care declară opoziția ca fiind considerată a nu fi fost formulată — Acțiune vădit nefondată*”)

(2009/C 82/43)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Okalux GmbH (Marktheidenfeld, Germania) (reprezentant: M. Beckensträter, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Ondex SAS (Chevigny-Saint-Sauveur, Franța)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 22 ianuarie 2008 (cauza R 1384/2007-4) privind o procedură de opoziție între Okalux GmbH și Ondex SAS.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Okalux GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 116, 9.5.2008.

**Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din
23 ianuarie 2009 — Pannon Hőerőmű/Comisia**

(Cauza T-352/08 R)

(„Măsuri provizorii — Ajutoare de stat — Decizie a Comisiei prin care s-a declarat că ajutoarele de stat acordate de Ungaria în favoarea anumitor producători de electricitate prin intermediul unor acorduri de cumpărare de energie electrică sunt incompatibile cu piața comună — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței — Evaluarea comparativă a intereselor”)

(2009/C 82/44)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamant: Pannon Hőerőmű Energiatermelő, Kereskedelmi és Szolgáltató Zrt. (Pécs, Ungaria) (reprezentanți: M. Kohlusz, P. Simon și G. Ormai, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: C. Giolito și K. Talabér-Ritz, agenți)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării articolului 2 din Decizia C(2008) 2223 final a Comisiei din 4 iunie 2008 privind ajutorul acordat de Republica Ungaria prin intermediul unor acorduri de cumpărare de energie electrică.

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se va judeca odată cu fondul.

**Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din
23 ianuarie 2009 — Unity OSG FZE/Consiliul și EUPOL
Afghanistan**

(Cauza T-511/08 R) ⁽¹⁾

(„Măsuri provizorii — Achiziții publice — Respingerea unei oferte — Cerere de suspendare a executării — Pierdere a unei ocazii — Lipsa urgenței”)

(2009/C 82/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Unity OSG FZE (Sharjah, Emiratele Arabe Unite) (reprezentanți: C. Bryant și J. McEwen, solicitori)

Pârâte: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: G. Marhic și A. Vitro, agenți) și Misiunea de poliție a Uniunii Europene în Afghanistan (EUPOL Afghanistan) (Kabul, Afghanistan)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării deciziei, adoptate de EUPOL Afghanistan în cadrul unei proceduri de cerere de ofertă, de respingere a ofertei reclamantului și de atribuire în favoarea altui ofertant a contractului de prestare de servicii de securitate și de gardă de corp în Afghanistan

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 32, 7.2.2009.

Ațiune introdusă la 3 octombrie 2009 — CISAC/Comisia

(Cauza T-442/08)

(2009/C 82/46)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Neuilly-sur-Seine, Franța) (reprezentanți: J.-F. Bellis și K. Van Hove, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea articolului 3 din Decizia Comisiei din 16 iulie 2008 privind o procedură de aplicare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE (Cazul COMP/C2/38.698 — CISAC) și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta cerere, reclamanta solicită, în temeiul articolului 230 CE, anularea articolului 3 din Decizia Comisiei din 16 iulie 2008 (Cazul COMP/C2/38.698 — CISAC) potrivit căruia 24 dintre societățile membre ale CISAC stabilite în SEE s-au angajat într-o practică concertată, cu încălcarea articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE, „prin coordonarea delimitărilor teritoriale ale mandatelor de reprezentare reciprocă acordate fiecăreia dintre acestea într-un mod care limitează o licență la teritoriul național al fiecărei societăți de gestiune colectivă”.

Reclamanta susține că decizia limitează constatarea încălcării la trei forme specifice de exploatare a drepturilor de autor (internet, transmisie prin satelit și retransmisie prin cablu), în timp ce acordurile de reprezentare reciprocă acoperă în general toate formele de exploatare a drepturilor de autor.

În susținerea cererii sale, reclamanta invocă următoarele două motive:

- (i) Potrivit susținerilor reclamantei, Comisia a săvârșit o eroare de apreciere și a încălcat articolul 81 CE, precum și articolul 253 CE prin faptul că a stabilit că delimitarea teritorială paralelă care rezultă din acordurile de reprezentare reciprocă încheiate de membrii CISAC stabiliți în SEE constituie o practică concertată. Reclamanta consideră că prezența unei clauze privind delimitarea teritorială în toate acordurile de reprezentare reciprocă încheiate de membrii săi nu este produsul unei practici concertate în vederea limitării concurenței. Dimpotrivă, această situație există deoarece toate societățile consideră că este în interesul membrilor lor să includă o asemenea clauză în acordurile lor de reprezentare reciprocă.
- (ii) În subsidiar, reclamanta susține că, în cazul în care ar exista o practică concertată cu privire la delimitările teritoriale, aceasta nu ar restrânge concurența în sensul articolului 81 CE din două motive. În primul rând, pretinsa practică concertată cu privire la delimitările teritoriale nu este ilegală deoarece privește o formă de concurență care nu merită să fie protejată. În al doilea rând, potrivit susținerilor reclamantei, chiar dacă s-ar considera că pretinsa practică restrânge concurența, aceasta nu încalcă articolul 81 alineatul (1) CE întrucât este necesară și proporțională cu un obiectiv legitim.

Acțiune introdusă la 29 decembrie 2008 — Evropaiki Dynamiki/Comisia

(Cauza T-591/08)

(2009/C 82/47)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grecia) (reprezentanți: N. Korogiannakis și P. Katsimani, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Eurostat prin care reclamanta, în temeiul ofertei depuse în cadrul licitației deschise pentru „Servicii informatice în materie statistică”, lotul 2 „Dezvoltarea SDMX” și lotul 3 „Asistență SDMX”, a fost selectată ca al doilea executant în cascadă (JO 2008/S 120-159017), comunicată reclamantei prin două scrisori distincte din 17 octombrie 2008, precum și a tuturor deciziilor ulterioare ale Eurostat, inclusiv a deciziei de atribuire a contractului altui executant de lucrări;
- obligarea Eurostat să plătească reclamantei suma de 4 326 000 de euro, pentru repararea prejudiciului suferit în cadrul procedurii de licitație amintite;
- obligarea Eurostat la plata cheltuielilor de judecată și a cheltuielilor efectuate în legătură cu prezenta cerere, și în ipoteza în care aceasta este respinsă.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea introdusă, reclamanta solicită, în temeiul articolului 230 CE, anularea deciziilor Eurostat prin care reclamanta, în temeiul ofertei depuse în cadrul licitației deschise pentru „Tehnologia informațiilor în materie statistică”, lotul 2 „Dezvoltarea SDMX” și lotul 3 „Asistență SDMX”, a fost selectată ca al doilea executant de licități în cascadă (JO 2008/S 120-159017), și care au fost comunicate reclamantei prin două scrisori distincte din 17 octombrie 2008, precum și acordarea de daune interese în temeiul articolului 235 CE.

Reclamanta susține că Eurostat a comis mai multe erori vădite de apreciere, întrucât autoritatea contractantă a încălcat norme și principii fundamentale în materia achizițiilor publice. Reclamanta afirmă că oferta pe care a depus-o nu a fost suficient examinată, că Eurostat nu și-a motivat deciziile, a refuzat să examineze recursurile administrative detaliate depuse de reclamantă și observațiile corelative și nu a prezentat reclamantei rezultatele evaluării interne.

Totodată, reclamanta susține că tratamentul aplicat candidaților a fost discriminatoriu; că unul dintre membrii consorțiului câștigător nu îndeplinește criteriile de selecție, și că a fost încălcat articolul 93 alineatul (1) și articolul 94 din Regulamentul financiar. Pe de altă parte, reclamanta susține că în ipoteza în care Tribunalul consideră că pârâta a încălcat Regulamentul financiar și/sau principiile transparenței și egalității de tratament, având în vedere că hotărârea se va pronunța, probabil, după executarea integrală a contractului, reclamanta solicită despăgubirea materială în sumă de 4 326 000 de euro de la Eurostat, corespunzătoare beneficiului net pe care l-ar fi realizat dacă i-ar fi fost atribuit contractul în cadrul procedurii de achiziții publice corespunzătoare lotului 2 și 3.

Acțiune introdusă la 6 ianuarie 2009 — Dredging International și Ondernemingen Jan de Nul/EMSA

(Cauza T-8/09)

(2009/C 82/48)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Dredging International NV (Zwijndrecht, Belgia) și Ondernemingen Jan de Nul NV (Hofstade-Aalst, Belgia) (reprezentant: R. Martens, avocat)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Siguranța Maritimă (EMSA)

Concluziile reclamantelor

- Anularea Deciziei EMSA de respingere a ofertei depuse de Joint Venture Oil Combat (JVOC), constituită de reclamante, și de atribuire a contractului ofertantului declarat câștigător;
- constatarea nulității contractului semnat între EMSA și ofertantul declarat câștigător ca urmare a procedurii de achiziții publice EMSA/NEG/3/2008;
- repararea prejudiciului suferit de JVOC ca urmare a adoptării deciziei atacate, prejudiciu a cărui valoare a fost stabilită provizoriu la suma de 725 500 euro, majorată cu dobânzile de întârziere datorate de la data formulării prezentei acțiuni;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor efectuate cu angajarea unui reprezentant de către JVOC.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamantele solicită anularea Deciziei pârâtei de respingere a ofertei prezentate de reclamante ca răspuns la cererea de oferte EMSA/NEG/3/2008 (Grupul 2: Marea Nordului) pentru contracte de achiziție publică de servicii privind intervenția navelor de ajutor în cadrul combaterii poluării cu hidrocarburi ⁽¹⁾ și de atribuire a contractului către ofertantul declarat câștigător. Reclamantele solicită totodată repararea prejudiciului pe care pretind că l-au suferit ca urmare a procedurii de achiziții publice.

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă un număr de patru motive.

În primul rând, acestea arată că, prin refuzul de a li se furniza informațiile cerute cu privire la motivele respingerii ofertei pe care au prezentat-o precum și cu privire la caracteristicile și avantajele comparative ale ofertei declarate câștigătoare, pârâta a încălcat articolul 135 alineatul (2) din Regulament ⁽²⁾, articolul 253 CE precum și normele fundamentale de procedură privind motivarea și respectarea dreptului la apărare. În plus, reclamantele susțin că pârâta nu a suspendat procedura de semnare a contractului cu ofertantul declarat câștigător în așteptarea finalizării schimbului de informații relevante cu reclamantele, încălcând astfel articolul 105 alineatul (29) din regulamentul

financiar ⁽³⁾, precum și articolul 158a alineatul (1) din Regulamentul nr. 2342/2002 al Comisiei ⁽⁴⁾.

În al doilea rând, reclamantele afirmă că pârâta a comis o serie de erori vădite de apreciere în evaluarea ofertei prezentate de adjudecatar, încălcând astfel principiile egalității de tratament și nediscriminării menționate la articolul 89 din regulamentul financiar.

În al treilea rând, potrivit reclamantelor, pârâta a comis mai multe erori vădite de apreciere hotărând să respingă oferta reclamantelor pentru neconformitate cu articolul 12 alineatul (2) din specificațiile cererii de oferte, fără a mai examina argumentele reclamantelor. În opinia reclamantelor, pârâta nu a respectat astfel principiile proporționalității, egalității de tratament și nediscriminării, încălcând totodată articolul 89 alineatul (1) din regulamentul financiar.

În al patrulea rând, reclamantele susțin că plafonul bugetar care decurge din interpretarea oferită de pârâtă articolului 12 alineatul (2) din specificațiile cererii de ofertă este unul evident nerezonabil și nu permite prezentarea niciunei oferte de confirmare.

⁽¹⁾ JO 2008/S 48-065631.

⁽²⁾ Regulamentul Agenției Europene pentru Siguranța Maritimă din 9 decembrie 2003 de stabilire a modalităților de executare a regulamentulului financiar din 9 decembrie 2003 aplicabil bugetului Agenției Europene pentru Siguranța Maritimă adoptat de Consiliul administrativ din 3 iulie 2003.

⁽³⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 248, p. 1, Ediție specială, 1/vol. 03, p. 198).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 357, p. 1, Ediție specială, 1/vol. 04, p. 3).

Acțiune introdusă la 9 ianuarie 2009 — Evropaiki Dynamiki/Comisia

(Cauza T-17/09)

(2009/C 82/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grecia) (reprezentant: N. Korogiannakis, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea Deciziei Comisiei de respingere a ofertei depuse de reclamantă în cadrul licitației deschise VT/2008/019 EMPL EESSI pentru servicii și produse informatice în cadrul proiectului EESSI („Electronic Exchange of Social Security Information” — schimb electronic de informații privind securitatea socială) ⁽¹⁾, comunicată reclamantei prin scrisoarea din 30 octombrie 2008, precum și a tuturor deciziilor ulterioare în legătură cu aceasta, inclusiv a deciziei de atribuire a contractului altui executant de lucrări;
- obligarea Comisiei să plătească reclamantei suma de 883 703,50 euro, pentru repararea prejudiciului suferit în cadrul procedurii de licitație amintite;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată și a cheltuielilor efectuate în legătură cu prezenta cerere, și în ipoteza în care aceasta este respinsă.

Motivele și principalele argumente

În prezenta cauză, reclamanta solicită anularea deciziei pârâtei de respingere a ofertei depuse ca răspuns la licitația deschisă VT/2008/019 EMPL CAD A/17543 pentru servicii și produse informatice în cadrul proiectului EESSI („Electronic Exchange of Social Security Information” — schimb electronic de informații privind securitatea socială) și de atribuire a contractului altui executant de lucrări. Reclamantul solicită totodată repararea pretinsului prejudiciu suferit în cadrul procedurii de licitație.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

În primul rând, susține că ofertantul căruia i-a fost atribuit contractul a beneficiat de un tratament privilegiat din partea Comisiei în cadrul a numeroase alte contracte și că a fost privilegiat în prezenta procedură de licitație. Totodată, reclamanta susține că a fost în mod sistematic discriminată de pârâtă în același context.

În al doilea rând, potrivit reclamantei, Comisia nu a respectat normele privind criteriile de excludere din cuprinsul specificațiilor cererii de ofertă și a încălcat astfel articolele 93 și 94 din Regulamentul financiar ⁽²⁾ și articolele 133a și 134 din normele de aplicare ale acestuia, precum și articolul 45 din Directiva 2004/18/CE ⁽³⁾.

În al treilea rând, reclamanta susține că, la evaluarea ofertei sale de către comisia de evaluare, pârâta a comis mai multe erori vădite de apreciere.

În al patrulea rând, reclamanta afirmă că pârâta a fundamentat evaluarea ofertei reclamantei pe aprecieri generale și arbitrare, nu și-a motivat decizia și în acest cadru, a comis mai multe erori vădite de apreciere.

⁽¹⁾ JO 2008/S 111-148213.

⁽²⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 248, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 198).

⁽³⁾ Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 3, p. 116).

Acțiune introdusă la 21 ianuarie 2009 — Stella Kunststofftechnik/OAPI — Stella Pack (Stella)

(Cauza T-27/09)

(2009/C 82/50)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Stella Kunststofftechnik GmbH (Eltville, Germania)
(reprezentant: M. Beckensträter, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Stella Pack Sp. z o. o. (Lubartow, Republica Polonă)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs din 13 noiembrie 2008, notificată la 19 noiembrie 2008, și constatarea faptului că cererea de decădere din 22 decembrie 2006 trebuia să fie respinsă ca inadmisibilă;
- în subsidiar, prin anularea Deciziei din 13 noiembrie 2008, precum și a celei a diviziei de anulare din 27 februarie 2008, suspendarea deciziei privind cererea de decădere din 22 decembrie 2006 până la pronunțarea unei decizii definitive în procedura de opoziție nr. 863 177;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca verbală „Stella” pentru produse din clasele 6, 8, 16, 20 și 21 (marca comunitară nr. 15 479)

Titularul mărcii comunitare: reclamanta

Partea care solicită declararea decăderii mărcii comunitare: Stella Pack Sp. z o.o.

Decizia diviziei de anulare: declararea decăderii mărcii comunitare respective pentru anumite produse din clasele 6, 8, 16 și 20

Decizia camerei de recurs: respinge recursul reclamantei

Motivele invocate: anumite condiții care trebuiau avute în vedere din oficiu, în cadrul procedurii de decădere, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾ și al Regulamentului (CE) nr. 2868/95 ⁽²⁾, nu au fost luate în considerare.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO 1995, L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189).

Acțiune introdusă la 21 ianuarie 2009 — Park/OAPI — Bae (PINE TREE)

(Cauza T-28/09)

(2009/C 82/51)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamant: Mo-Hwa Park (Hillscheid, Germania) (reprezentant: P. Lee, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Chong-Yun Bae (Berlin, Germania)

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei atacate a Camerei a patra de recurs a OAPI din 13 noiembrie 2008 în cauza R 1882/2007-4 și
- obligarea intervenientului la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în procedura recursului.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de decădere: marca figurativă „PINE TREE” pentru bunuri din clasa 28 (marca comunitară nr. 318 857)

Titularul mărcii comunitare: Chong-Yun Bae

Partea care solicită decăderea din drepturi a titularului mărcii comunitare: reclamantul

Decizia diviziei de anulare: constată decăderea din drepturile de marcă comunitară în cauză

Decizia camerei de recurs: anulează decizia atacată și respinge cererea de decădere referitoare la marca în cauză

Motivele invocate: inadmisibilitatea recursului și lipsa unei utilizări legale a mărcii în cauză în temeiul articolului 15 și al articolului 50 alineatul (1) prima teză din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) al Consiliului nr. 40/94 din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 01, p. 146).

Acțiune introdusă la 21 ianuarie 2009 — Engelhorn/OAPI — The Outdoor Group (peerstorm)

(Cauza T-30/09)

(2009/C 82/52)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Engelhorn KGaA (Mannheim, Germania) (reprezentant: W. Göpfert, Rechtsanwalt)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: The Outdoor Group Limited (Northampton, Vereinigtes Königreich)

Concluziile reclamantei

- anularea Deciziei R 167/2008-5 a celei de a cincea camere de recurs a OAPI din 28 octombrie 2008, și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca verbală „peerstorm” pentru produse și servicii clasificate în clasa 25 (marca comunitară nr. 4 115 382)

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: The Outdoor Group Limited

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală „PETER STORM” pentru produse din clasa 25 (marca comunitară nr. 833 566), precum și marca britanică „PETER STORM” pentru produse din clasa 18

Decizia diviziei de opoziție: respingerea opoziției

Decizia camerei de recurs: anularea deciziei diviziei de opoziție și respingerea cererii de înregistrare

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾, întrucât între mărcile aflate în conflict nu există nici un risc de confuzie, și încălcarea normei 22 din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 ⁽²⁾, întrucât nu a fost demonstrată în mod suficient dovada utilizării mărcii invocate în sprijinul opoziției

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189).

Acțiune introdusă la 26 ianuarie 2009 — Republica Portugheză/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-33/09)

(2009/C 82/53)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Republica Portugheză (reprezentanți: L. Inez Fernandes și J. A. de Oliveira, agenți)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- În principal, anularea Deciziei Comisiei C (2008) 7419 din 25 noiembrie 2008 prin care Comisia a obligat Republica Portugheză să plătească penalitățile cu titlu cominatoriu care i-au fost aplicate prin Hotărârea Curții de Justiție în cauza C-70/06, începând cu 10 ianuarie 2008;
- în subsidiar, anularea deciziei în măsura în care produce efecte după data de 29 ianuarie 2008;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată, sau, în ipoteza în care Curtea de Justiție se limitează la reducerea cuantumului penalității cu titlu cominatoriu, obligarea fiecărei părți la suportarea propriilor cheltuieli de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea deciziei atacate în temeiul articolului 230 CE, susținând încălcarea de către Comisie a Tratatului CE sau a normelor de drept privind aplicarea acestuia.

Comisia a încălcat Tratatul CE sau normele de drept privind aplicarea acestuia întrucât a obligat reclamanta la plata unei penalități cu titlu cominatoriu impuse de Curtea de Justiție în cauza C-70/06 pentru perioada cuprinsă între 10 ianuarie și 17 iulie 2008, dată la care reclamanta își îndeplinise integral obligația de a transpune Directiva 89/665/CEE ⁽¹⁾.

La momentul pronunțării de către Curtea de Justiție, la 10 ianuarie 2008, a hotărârii în cauza C-70/06, prin care reclamanta este obligată la plata unei penalități cu titlu cominatoriu pentru fiecare zi de întârziere în adoptarea măsurilor necesare pentru a se conforma hotărârii sale din 14 octombrie 2004, Comisia/Portugalia, pronunțată în cauza C-275/03, — prin care se solicita abogarea Decretului-lege nr. 48051 din 21 noiembrie 1967 care condiționează acordarea de daune interese persoanelor lezate în urma unei încălcări a legislației comunitare în domeniul achizițiilor publice sau a reglementărilor de drept intern pentru punerea în aplicare a acesteia de proba unei culpe sau a unui dol — Republica Portugheză adoptase deja Legea nr. 67/2007. Această lege abrogă decretul-lege menționat și aprobă noul sistem al răspunderii extracontractuale a statului și a altor organisme publice, și fusese publicată de Republica Portugheză la 31 decembrie 2007 în *Diário da República* (Jurnalul Oficial portughez), seria întâi, nr. 251. Legea a intrat în vigoare la 30 de zile de la publicarea sa, respectiv la 30 ianuarie 2008.

La 4 ianuarie 2008, reclamanta a notificat acest fapt Curții de Justiție și a solicitat ca o copie a Legii nr. 67/2007 să fie anexată la dosarul cauzei C-70/06. Totuși, datorită stadiului avansat al procedurii, Curtea de Justiție nu a putut să ia în considerare acest fapt și a pronunțat hotărârea la 10 ianuarie 2008.

Prin urmare, reclamanta susține că plata penalităților cu titlu cominatoriu solicitate poate privi numai perioada până la data de 9 ianuarie 2008 sau, în cel mai rău caz, până la 29 ianuarie 2008, întrucât data la care Legea nr. 67/2007 a intrat în vigoare nu coincide cu data publicării sale. Susținerea Comisiei este așadar complet neîntemeiată în măsura în care se referă la perioade ulterioare.

⁽¹⁾ Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări (JO L 395, p. 33, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 237).

Acțiune introdusă la 23 ianuarie 2009 — dm-drogerie markt/OAPI — Distribuciones Mylar (dm)

(Cauza T-36/09)

(2009/C 82/54)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: dm-drogerie markt GmbH + Co. KG (Karlsruhe, Germania) (reprezentanți: O. Bludovsky și C. Mellein, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Distribuciones Mylar, SA (Gelves, Spania)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 30 octombrie 2008 în cauza R 228/2008-1 și, pentru modificare, respingerea opoziției în întregime;
- în subsidiar, anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 30 octombrie 2008 în cauza R 228/2008-1 și trimiterea cauzei OAPI;
- în subsidiar, anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 30 octombrie 2008 în cauza R 228/2008-1; și
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: Reclamanta

Marca comunitară vizată: Marca verbală „dm” pentru bunuri din clasele 1, 3-6, 8-11, 14, 16, 18, 20-22, 24-32 și 34 și pentru servicii din clasa 40

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: Marca figurativă „DM” înregistrată în Spania sub nr. 2 561 742 pentru produse și servicii din clasele 9 și 39

Decizia diviziei de opoziție: Admiterea în parte a opoziției

Decizia camerei de recurs: Respingerea recursului

Motivele invocate: Încălcarea articolelor 57 și 59 din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului în măsura în care Camera de recurs a concluzionat în mod eronat că scrisoarea OAPI din 8 iunie 2007 nu suspendă termenul de introducere a acțiunii; încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului în măsura în care camera de recurs a considerat în mod eronat că există un risc de confuzie între mărcile vizate din cauza similitudinii produselor acoperite; încălcarea normei 17 alineatele (2) și (4) din Regulamentul nr. 2868/95 ⁽¹⁾ al Comisiei, în măsura în care camera de recurs nu a stabilit că cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs nu a indicat elementele esențiale ale opoziției

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO 1995, L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189).

Acțiune introdusă la 26 ianuarie 2009 — Advance Magazine Publishers/OAPI — Selecciones Americanas (VOGUE CAFÉ)

(Cauza T-40/09)

(2009/C 82/55)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Advance Magazine Publishers, Inc. (New York, Statele Unite) (reprezentant: T. Alkin, Barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Selecciones Americanas, SA [Sitges (Barcelona), Spania]

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei R 280/2008-4 a Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) din 19 noiembrie 2008 pronunțate în cauza R 280/2008-4 în măsura în care se referă la opoziția întemeiată pe înregistrările mărcilor nr. 255 186 și 2 529 728 în Spania;
- reformarea Deciziei R 280/2008-4 a Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) din 19 noiembrie 2008 pronunțate în cauza R 280/2008-4, astfel încât orice aprecierea cu privire la opoziție să fie suspendată până la pronunțarea unei decizii în procedura de opoziție privind cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 3 064 219;
- obligarea celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca verbală „VOGUE CAFÉ” pentru produse și servicii din clasele 21, 25 și 43.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca figurativă „Vogue Juan Fort, S. A. — Badalona” înregistrată în Spania cu nr. 255 186 pentru produse din clasa 25; marca figurativă „VOGUE studio” înregistrată în Spania cu nr. 2 529 728 pentru produse din clasa 25; cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 3 064 219 pentru marca figurativă „VOGUE” pentru produse și servicii din clasele 25, 35 și 39.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția pentru produsele din clasa 25 solicitate.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: Încălcarea articolului 43 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146), și/sau a Normei 22 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 ⁽¹⁾ întrucât camera de recurs constatat în mod greșit că probele depuse de cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul său dovedeau utilizarea mărcii înregistrate în Spania cu nr. 255 186; încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94, deoarece camera de recurs a concluzionat în mod neîntemeiat că exista un risc de confuzie între marca solicitată și marca înregistrată în Spania cu nr. 2 529 728; încălcarea Normei 20 alineatul (7) din Regulamentul nr. 2868/95 deoarece camera de recurs s-a întemeiat pe motive inaplicabile pentru a refuza suspendarea procedurii până la pronunțarea unei decizii definitive în cadrul opoziției privind cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 3 064 219.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189).

Acțiune introdusă la 27 ianuarie 2009 — Hipp & Co/OAPI — Nestlé (Bebio)

(Cauza T-41/09)

(2009/C 82/56)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Hipp & Co KG (Sachseln, Elveția) (reprezentanți: A. Bognár și M. Kinkeldey, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Société des Produits Nestlé, SA (Vevey, Elveția)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 25 noiembrie 2008 în cauza R 1790/2008-2; și

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: Reclamanta

Marca comunitară vizată: Marca verbală „Bebio” pentru bunuri din clasele 5, 29, 30 și 32

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: Marca verbală internațională „BEBA” înregistrată sub nr. 187 436 pentru bunuri din clasele 5, 29 și 30; marca verbală comunitară „BEBA” înregistrată sub nr. 3 043 387 pentru bunuri din clasele 5, 29 și 30

Decizia diviziei de opoziție: Admiterea în parte a opoziției

Decizia camerei de recurs: Respingerea recursului

Motivele invocate: Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului în măsura în care camera de recurs a considerat în mod eronat că există un risc de confuzie între mărcile vizate

Acțiune introdusă la 9 februarie 2009 — Comisia/Antiche Terre

(Cauza T-51/09)

(2009/C 82/57)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: A. Dal Ferro, avocat, V. Joris, agent)

Pârât: Antiche Terre scarl Società Agricola Cooperativa (Arezzo, Italia)

Concluziile reclamantei

— Obligarea pârâtei la restituirea sumei principale de 479 332,40 euro, majorată cu dobânzi ajunse la termen la nivelul prevăzut la articolul 5.4.3 din Condițiile generale ale contractului (nivelul BCE + 2 %) la data primirii sumei (de la 4 decembrie 1997 pentru suma de 461 979,40 euro și de la 18 decembrie 1997 pentru suma de 17 353,40 euro) până la 1 aprilie 2003, precum și a celorlalte dobânzi ajunse la termen la același nivel începând cu 4 ianuarie 2004 și până la plata efectivă, cu excepția sumei de 461 979, lichidată la 25 ianuarie 2005;

- în subsidiar, obligarea părâtei la restituirea sumei principale de 479 332,40 euro, majorată cu dobânzi ajunse la termen la nivelul dobânzii legale italiene la 4 ianuarie 2004 până la plata efectivă cu excepția sumei de 461 979 euro, lichidată la 25 ianuarie 2005;
- în orice caz, obligarea Antiche Terre Società Agricola Cooperativa la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, introdusă în temeiul articolului 238 CE, Comisia solicită restituirea sumelor avansate către Antiche Terre scarl Società Agricola Cooperativa a responsabilită limitată (denumită în continuare „Antiche Terre” sau „pârâta”), în cadrul programului Thermie, pentru realizarea unei unități de producere a energiei electrice (10 MW) prin intermediul unui procedeu inovator de combustie de biomasă. Contractul de referință (nr. BM/188/96) a fost încheiat de reclamantă cu pârâta, în calitate de coordonatoare, și cu alte două societăți, una cu sediul în Finlanda și cealaltă cu sediul în Spania.

Antiche Terre a acumulat o serie de întârzieri importante în începerea activităților sale; aceasta a solicitat și a obținut o prelungire a termenului de realizare a lucrărilor. Pe de altă parte, pârâta a propus o modificare substanțială a condițiilor contractului care presupunea renunțarea la procedeu inovator de combustie a biomasei și producerea de energie într-o cantitate net inferioară celei prevăzute inițial.

Comisia nu a aprobat o astfel de modificare radicală a proiectului care nu ar fi putut fi finanțat în cadrul programului THERMIE.

În consecință, constatând că pârâta nu a realizat această unitate astfel cum fusese prezentată în proiectul original, Comisia este obligată să rezilieze contractul BM/188/96 precizând în plus că nerealizarea proiectului inițial ar fi putut implica recuperarea integrală sau parțială a sumelor avansate părâtei.

Comisia a solicitat în mai multe rânduri părâtei să îi restituie sumele plătite anticipat de 479 332,40 euro fără niciun rezultat. După utilizarea garanției și după solicitarea ulterioară de restituire a soldului, Comisia a sesizat astfel Tribunalul de Primă Instanță.

Acțiune introdusă la 11 februarie 2009 — Nycomed Danmark/EMEA

(Cauza T-52/09)

(2009/C 82/58)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Nycomed Danmark ApS (Roskilde, Danemarca) (reprezentanți: C. Schoonderbeek, H. Speyart van Woerden, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Medicamente

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei atacate;
- obligarea Agenției Europene a Medicamentelor la plata propriilor cheltuieli de judecată și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Nycomed.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamanta solicită anularea, în temeiul articolului 230 CE și a articolului 73a din Regulamentul (CE) nr. 726/2004 ⁽¹⁾ astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1901/2006 ⁽²⁾ al Parlamentului European și al Consiliului, a Deciziei „EMEA-000194-IPI01-07” a Agenției Europene pentru Medicamente din 28 noiembrie 2008 prin care aceasta refuză acordarea derogării pentru medicamente specifice prevăzute la articolul 11 alineatul (1) litera (b) din acest regulament.

Reclamanta a solicitat acordarea unei astfel de derogări în privința unui agent de imagerie electrocardiografică cu ultrasunete ce urma să fie comercializat sub numele de marcă Imagify, conceput pentru a diagnostica bolile arterelor coronare (denumite în continuare „BAC”) la adulți. Prin decizia atacată, EMEA a respins acordarea derogării pentru motivul că boala sau afecțiunea cărora le este destinat medicamentul în cauză nu este BAC, ci defectele de irigare a miocardului, care are loc și la copii.

Reclamanta susține că decizia atacată este nelegală întrucât este întemeiată pe o greșită interpretare și aplicare a conceptului de „boală sau afecțiune cărora le este destinat medicamentul în cauză” în sensul articolului 11 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1901/2006 deoarece, în opinia reclamantei, nu ia în considerare indicația terapeutică descrisă în cererea concomitentă de autorizare comunitară de punere pe piață, iar defectul de irigare a miocardului nu constituie o boală sau o afecțiune, ci un semn comun al multor boli.

Reclamanta mai susține că decizia atacată este nelegală întrucât constituie o încercare a EMEA de a abuza de puterile care îi sunt conferite prin articolul 11 alineatul (1) litera (b) și prin articolul 25 din Regulamentul (CE) nr. 1901/2006 pentru a realiza un obiectiv care nu este menționat în aceste dispoziții, și anume obligația de a propune un plan de investigație pediatrică pentru indicații care nu sunt incluse în cererea concomitentă de autorizare comunitară de punere pe piață.

- (¹) Regulamentul (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 de stabilire a procedurilor comunitare privind autorizarea și supravegherea medicamentelor de uz uman și veterinar și de instituire a unei Agenții Europene pentru Medicamente (JO 2004 L 136, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 44, p. 83).
- (²) Regulamentul (CE) nr. 1901/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 privind medicamentele de uz pediatric și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1768/92, a Directivei 2001/20/CE, a Directivei 2001/83/CE și a Regulamentului (CE) nr. 726/2004 (JO L 378, p. 1).

Acțiune introdusă la 11 februarie 2009 — Schemaventotto/Comisia

(Cauza T-58/09)

(2009/C 82/59)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Schemaventotto SpA (Milano, Italia) (reprezentanți: M. Siragusa, G. Scassellati Sforzolini, G. C. Rizza, M. Piergiovanni, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei/ilor cuprinsă/e în scrisoarea din 13 august 2008, înregistrată cu nr. C(2008) 4494, trimisă autorităților italiene de comisarul Kroes, în numele și pentru Comisia Europeană, și referitoare la o procedură în temeiul articolului 21 din Regulamentul privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (cazul COMP/M.4388 — Albertis/Autostrade); și
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentului proces, efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva deciziei care ar fi cuprinsă în scrisoarea comisarului Kroes din 13 august 2008, prin care, în opinia reclamantei, pârâta ar fi comunicat autorităților italiene intenția de a nu continua investigarea cazului

COMP/M.4388 Abertis/autostrade în temeiul articolului 21 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (denumit în continuare „regulamentul”). Astfel, Comisia aprobă măsurile normative de reglementare referitoare la procedurile de autorizare pentru „transferul” concesiunilor de autostrăzi (Directiva din 2007 și Decretul din 2008). Cu toate acestea, în scrisoarea menționată anterior, pârâta are o poziție rezervată cu privire la compatibilitatea cadrului normativ italian referitor la procedura de autorizare pentru transferul concesiunilor de autostrăzi cu normele în materie de piață internă.

În susținerea pretențiilor sale, reclamanta invocă încălcarea articolului 21 din regulamentul privind concentrările și se întemeiază pe următoarele considerații:

- Comisia nu se poate referi în niciun fel la modificări ale cadrului normativ relevant care au avut loc ulterior datei de 31 ianuarie 2007, dată la care s-au efectuat evaluările preliminare. Întrucât competențele Comisiei în cadrul verificării efectuate în temeiul articolului 21 alineatul (4) din regulamentul sunt strâns legate de contextul evaluării unei operațiuni specifice de concentrare de dimensiune comunitară, la care se referă măsurile naționale în cauză, modificările normative succesive nu puteau să producă efecte asupra comportamentelor din trecut ale autorităților italiene, care au avut drept rezultat abandonarea operațiunii de către părți în decembrie 2006, după trecerea a trei luni de la autorizarea operațiunii în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (b) din regulament.
- Reclamanta critică abuzul/deturnarea de putere din partea Comisiei care constă în caracterul neadecvat al temeiului juridic ales cu privire la cuprinsul deciziei explicite de a „nu continua investigarea” măsurilor italiene în cauză. În această privință, se afirmă că prin faptul că a decis că modificările cadrului normativ pe termen mediu vor asigura că preocupările exprimate în evaluările sale preliminare din 31 ianuarie 2007 nu vor apărea și în viitor, Comisia a adoptat în temeiul articolului 21 din regulament un tip de decizie pe care dispoziția menționată nu o prevede. Astfel, Comisia a utilizat competențele atribuite în temeiul articolului 21 menționat pentru a declara compatibile cu dreptul comunitar măsuri de aplicare generală adoptate de un stat membru complet independent de operațiunea specifică de concentrare pentru blocarea căreia Italia a adoptat măsurile naționale în discuție.

- Atunci când a considerat că respectivul cadru normativ italian, astfel cum a fost modificat, a devenit compatibil cu dreptul comunitar, Comisia nu a luat în considerare incertitudinile ulterioare produse în ordinea italiană de măsurile naționale menționate, care în mod cert nu au contribuit la stabilirea unui mediu favorabil pentru eventuale concentrări viitoare pe piața concesiunilor de autostrăzi în Italia. În plus, reglementarea adoptată de administrația italiană în 2007 și 2008 trebuia oricum să fie considerată contrară și articolului 21, în măsura în care aceasta impune cu privire la un „transfer” al unei concesiuni de autostradă, obligații mai ample decât cele care incumbă în mod normal persoanelor interesate.

**Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 6 februarie
2009 — Air One/Comisia**

(Cauza T-344/02) ⁽¹⁾

(2009/C 82/60)

Limba de procedură: italiana

Președintele Camerei a cincea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 31, 8.2.2003.

**Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 29 ianuarie
2009 — EMSA/Portugalia**

(Cauza T-4/08) ⁽¹⁾

(2009/C 82/61)

Limba de procedură: portugheza

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 183, 19.7.2008.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE AL UNIUNII EUROPENE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 17 februarie 2009 — Liotti/Comisia

(Cauza F-38/08) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Evaluare — Raport asupra evoluției carierei — Exercițiul de evaluare 2006 — Norme de evaluare aplicabile de către notatori)

(2009/C 82/62)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Amerigo Liotti (Senningerberg, Luxemburg) (reprezentant: F. Frabetti, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: B. Eggers și K. Herrmann, agenți)

Obiectul

Anularea raportului asupra evoluției carierei reclamantului pentru anul 2006

Dispozitivul

- 1) Anulează raportul asupra evoluției carierei domnului Liotti pentru perioada 1 ianuarie-31 decembrie 2006.
- 2) Obligă Comisia Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 158, 21.6.2008, p. 26.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 17 februarie 2009 — Stols/Consiliul

(Cauza F-51/08) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2007 — Examinare comparativă a meritelor — Eroare vădită de apreciere)

(2009/C 82/63)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Willem Stols (Halsteren, Țările de Jos) (reprezentanți: S. Rodrigues și C. Bernard-Glanz, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bauer și M. Balta, agenți)

Obiectul

Anularea deciziei AIPN de a nu îl include pe reclamant în lista persoanelor promovate la gradul AST 11 în cadrul exercițiului de promovare 2007

Dispozitivul

- 1) Anulează deciziile din 16 iulie 2007 și din 5 februarie 2008 prin care Consiliul Uniunii Europene a refuzat să îl promoveze pe domnul Stols la gradul AST 11 în cadrul exercițiului de promovare 2007.
- 2) Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 183, 19.7.2008, p. 34.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 3 februarie 2009 — Carvalho Garcia/Consiliul

(Cauza F-40/08) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Foști funcționari — Remunerație — Alocație școlară — Refuzul acordării — Acțiune tardivă — Inadmisibilitate vădită)

(2009/C 82/64)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Carvalho Garcia (Sines, Portugalia) (reprezentant: Antas da Cunha, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bauer și J. Monteiro, agenți)

Obiectul

Anularea deciziei Consiliului prin care este suprimat dreptul la alocația școlară privind fiica reclamantei

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă.
- 2) Doamna Carvalho Garcia suportă totalitatea cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 183, 19.7.2008, p. 33.

Acțiune introdusă la 6 februarie 2009 — Vicente Carbajosa și alții/Comisia**(Cauza F-09/09)**

(2009/C 82/65)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamanți: Isabel Vicente Carbajosa (Bruxelles, Belgia) și alții (reprezențanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Cerere de anulare a deciziei de adoptare și de publicare a anunțurilor de concurs EPSO/AD/116/08 și EPSO/AD/117/08 și a deciziilor privind corectarea testelor de preselecție și a probelor scrise, și notarea probelor orale.

Concluziile reclamanților

- Anularea deciziilor Comisiei de publicare și de stabilire a condițiilor de admitere și de desfășurare a probelor de concurs EPSO/AD/116/08 și EPSO/AD/117/08;
- anularea deciziilor comisiilor de evaluare din cadrul concursurilor EPSO/AD/116/08 și EPSO/AD/117/08 privind corectarea testelor de preselecție și a probelor scrise, precum și notarea probelor orale;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 3 februarie 2009 — Moschonaki/Fundația Europeană pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă**(Cauza F-10/09)**

(2009/C 82/66)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Chrysanthe Moschonaki (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: N. Lhoëst, avocat)

Pârâtă: Fundația Europeană pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă

Obiectul și descrierea litigiului

Pe de o parte, o cerere de anulare a deciziei de respingere a plângerii reclamantei pentru hărțuire formulată împotriva șefului resurselor umane și, pe de altă parte, cerere de obligare a pârâtei la plata către reclamantă a unei despăgubiri pentru prejudiciile cauzate

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei directorului fundației din 29 februarie 2008 de respingere a plângerii reclamantei pentru hărțuire formulată împotriva șefului resurselor umane;
- în măsura în care este necesar, anularea Deciziei explicite a fundației din 24 octombrie 2008 de respingere a reclamației formulate de reclamantă la 27 iunie 2008 în temeiul articolului 90 al doilea paragraf;
- obligarea fundației la plata către reclamantă a unei despăgubiri evaluată provizoriu la 100 000 de euro;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.